

*makulatura (in str. 7-10
in str. 25-26 pomanyklij
kar se zgoraj
nabujak in druge
makulature*

Slovenska Pesmarica.

Izdala in založila

Družba sv. Mohorja v Celovcu.

I. zvezek.

V Celoveu 1896.

Natisnila tiskarna Družbe sv. Mohorja.

Z dovoljenjem prečastitega krškega knezoškofijstva.

MD 1377/2000

Predgovor

Vse stvari po svoji šegi Bogu čast in hvalo pojó. Vrelci po kamenju rožljajo ter šumljajo slavo Bogu; velike reke po svojih strugah hruščijo in slavijo vsemogočnega stvarnika, kateri jim toliko moč daje. Pohleven vetrec, ki po drevju pihlja, kakor mogočen vihar, kateri po gorah doní in drevje priklanja, Boga časti. Muren se na solncu ogreva in svojemu stvarniku hvalo kriči, da ga živi; še lepše mu ptičice pod nebom veselo pojó: škrjanček na polju, grlica v zelenem logu po dnevu, slaviček po noči; najlepše pa angeljci v svetem raju večnemu sveto pojó. Kako bi človek, venec vseh stvari na svetu, molčal? Zakaj bi otrok božji veselo ne pel?

Radi bi peli Slovenci in Slovenke, Bog, da bi znali! Česar človek ne zna, tega se mora učiti; tudi šola veselega petja mora biti pri poštenih, dobrih ljudeh. Náte jih torej čednih pesmic lično zbirko. Radi se jih učite, pa še rajši jih popevajte, da si polepšate svoje življenje, poslajšate svoje veselje, pa tudi polajšate svoje trpljenje. Vesela pesen žalostno srce zvedri — mila pesen ohladi njegove rane. Lepa pesen je božji dar.

Tako so pisali že pred štiridesetimi leti veliki, nepozabni škof Slomšek v svoji znameniti slovenski pesmarici:

»Šola vesela lepega petja«. Pozneje pa smo Slovenci v petju še bolj napredovali. Náte tedaj novi šopek zbranih pesnij, slovenski pevci in pevke, pa tudi čitatelji, da z njimi ogrevate svoje srce.

V I. snopiču najdete raznih skladateljev A) moške zборе, B) mešane zборе, C) nabožne pesni. Več pesnij v tem snopiču je vzetih iz založbe »Glasbene Matice« v Ljubljani, ki prodaja k nekterim pesnim tudi posamezne glasove. Skušali smo vsem ustrezati; zató so v pesmarico sprejeti lahki priljubljeni četverospevi, ki ne delajo pevcem nobene težave; z ozirom na izvežbane pevske zборе pa je pridejanih tudi kakih šest večjih, umetnih skladeb, ki so se v izobraženih krogih že udomačile. Več pesnij je takih, da jih posamezni pevci lahko pojó jednoglasno; vzamejo naj le v primerni legi prvi glas (melodijo). V prihodnjem II. in III. snopiču pride na vrsto tudi več pripristo-národnih, skrbno odbranih, pravilno urejenih, vseskoz poštenih popevek. Pri I. snopiču je sodeloval, vse pesni kritično pregledal, nekatere popravil in harmonizoval g. M a t e j H u b a d, koncertni vodja »Glasbene Matice« v Ljubljani. Pomoč in sodelovanje za II. in III. snopič pa so obljubili še razni drugi slovenski skladatelji in glasbeniki. Tudi na tiste ude družbe sv. Mohorja smo se ozirali, ki niso pevci; kajti vse besede, ki so tiskane med notami, ponatisnili smo spodaj še enkrat, da jih nepevci lažje čitajo; našli bodo v teh pesnih veliko lepega, vzvišenega, vzpodbudnega, blažilnega. Ta pesmarica ima namen, da nese plemenito slovensko pesen v najširje kroge. Skoro v vsaki župniji je pevski zbor, kteremu gotovo dobro dojdejo te pesni, ki se bodo z veseljem prepevale in še rajši poslušale.

Izmed vseh umetnostij izraža najboljše glasba človeška čutila. Razločujemo pa vokalno in instrumentalno glasbo (muziko). Prva uporablja človeški glas, druga pa različno glasbeno orodje (godála, pihála, tolkála). Pri petju nastane zvok (tôn) iz človeškega glasú, zato je petje najiminitnejša vrsta glasbe. Ker pa kaže lepa pesen najsrčnejša čuvstva, ima veliko pomena za splošno izobrazbo, za oplemenitev človeškega

srcá, pa tudi za izpodbujo narodne zavesti; to nam kaže slovenska pesen posebno v zadnjih štiridesetih letih. Slovenec je rojen pevec, in Bog poštenega veselja ne prepoveduje; zato je rekel pevec Hašnik:

Sem pevec, in peti
Je vse mi na sveti;
Vsaj dani so glasi,
Da pojem si včasi;
Zakaj bi ne pel?

Še nekatere opomine je treba pristaviti pevcem. Če hočete napredovati v petju, izberite si spretnega pevovodjo, pa ga tudi spoštujte in slušajte. Kakor vsake stvari, tako se mora človek tudi petja učiti. Pevovodja vas bo učil po kaki pevski šoli ne le note spoznavati, marveč tudi pravilnega, umetnega petja. Šole za pouk v petju sta izdala v slovenskem jeziku v Ljubljani A. Foerster in A. Nedvéd. Anton Foerster in G. Jakelj sta na svetlo dala tudi »Pesmarico po številkah za nežno mladino«, ki začetnike v kratkem času seznanjajo s petjem. — Vedite, da kričanje ni petje! Začnite z lahkimi jednoglasnimi napevi, potem napredujte po stopinjah od lahkih večglasnih pesmic do težjih in umetnejših zborov. Pazite na lepo, jasno, razločno izgovarjanje besed, pojte lahno, neprisiljeno, v duhu zložene pesni, s čutom, razumom. Pevovodja vam bo pojasnil značaj pesni; kakor se izpreminjajo čutila, tako je tudi glas zdaj bolj tih, potem raste, vzdiguje se, kaže se v polni moči in zopet ponehuje, vsi glasovi pa se zlivajo v jedno skupno celoto, da se ti zdi, kakor da bi imel pred seboj podobo lepega kipa! Tako petje poslušalce gane, očara in navdušuje. Dobri, izurjeni, olikani pevci so vse časti in hvale vredni, pa se ne prevzamejo ter v lepi slogi in soglasju živé med seboj; tudi se ogibljejo vsega nespodobnega vedenja, ki bi utegnilo škodovati časti poštenih pevcev.

Gledé znamenj, ktera se nahajajo v pesmarici, opomniti je sledeče: *Tempo* (časomer) naznanja, kako hitro ali počasi se mora peti. Da označimo tempo, rabimo sledeče

(laške) izraze: *largo* — široko; *lento* — zateglo; *grave* — težko; *adagio* — počasi; *andante* — lahno; *allegretto* — nekoliko veselo in lahko; *moderato* — zmerno; *allegro* — veselo; *vivace* — živahno; *presto* — hitro; *ritenuto (rit.)* — zadržano; *ritardando (ritard.)* — zadrževaje; *accelerando* — pospeševaje. — Najnavadnejši dinamiški znaki (kako se naglašajo posamični glasi) so: *marcato* [^] (poudarjeno); *pianissimo*, okrajšano *pp* (jako tiho); *piano*, okrajšano *p* (tiho); *mezzo forte*, okrajšano *mf* (srednje glasno); *forte*, okrajšano *f* (glasno); *fortissimo*, okrajšano *ff* (jako glasno); *crescendo* (naraščaje); *decrescendo* ali *diminuendo*, okrajšano *dim.* (pojemaje).

V povzdigo petja je treba ustanavljati pevska društva, in za taka je treba veselja in čuta za lepo umetnost, požrtvovalnosti, rednosti in pridnosti; potem pa tudi ne bo izostalo zasluženno plačilo: veselje nad lepimi uspehi in priznanje hvaležnega občinstva, ki zna ceniti nebeški dar prave umetnosti.

Tej zbirki posvetnih, pa vseskoz poštenih skladeb in zborov so pridejane nekatere nabožne pesni, in mislimo, da smo s tem pravo pogodili, ker Slovenci tudi zunaj cerkve radi pojó svete, nabožne pesni.

Na koncu zadnjega snopiča pridenemo kratko zgodovino slovenske pesni in podobe znamenitejših slovenskih skladateljev in pesnikov.

»Bog pa, dober oče pravega veselja, daj nam veliko veselih dnij doživeti, po tem življenju pa njemu z angelji peti večno slavo in čast.«

Na Dovjem na sv. Mohorja in Fortunata dan 1895.

Jakob Aljaž.

A.

Moški zbori.

I. Cesarska pesen.

Maestoso.

mf

Josip Haydn.

1. Bog o - hra - ni, Bog ob - va - ri Nam ce - sar - ja, Av - stri -
5. In s ce - sar - jem za - roč - ni - ca, Jed - ne mi - sli in kr -

mf

jo! Modro da nam gospo - da - ri S sve - te ve - re po - moč -
vi, Vla - da mi - lo ce - sa - ri - ca, Pol - na dušne žlahtno -

jo! Brani - mo Mu krono dedno Zoper vse so - vraž - ni - ke :
sti. Kar se more v sre - čo šte - ti, Večni Bog naj po - de - li :

p

S habsburškim bo tronom vedno Sre-ča trd-na Av-stri-je.
Franc Jo - že-fu, Li-za-be-ti, Ce-li hi - ši habs-bur-ški!

Opomba. »Cesarska pesen«, za mešani zbor urejena, nahaja se v »Ceciliji«, II. del, str. 406.

I. Cesarska pesen.

<p>1. Bog ohrani, Bog obvari
Nam cesarja, Avstrijo!
Modro da nam gospodari
S svete vere pomočjo!
Branimo Mu krono dedno
Zoper vse sovražnike:
S habsburškim bo tronom vedno
Sreča trdna Avstrije.</p>	<p>3. Meč vojščaka naj varuje,
Kar si pridnost zadobi;
Bistri duh pak premaguje
Z umetnijo, znanostmi!
Slava naj deželi klije,
Blagor bod' pri nas domá:
Vsa, kar solnce je obsije,
Cveti mirna Avstrija!</p>
<p>2. Za dolžnost in za pravico
Vsak pošteno, zvesto stoj;
Če bo treba, pa desnico
S srčnim upom dvigni v boj!
Naša vojska iz viharja
Prišla še brez slave ni:
Vse za dom in za cesarja,
Za cesarja blago, kri!</p>	<p>4. Trdno dajmo se skleniti:
Sloga pravo moč rodi;
Vse lahkó nam bo storiti,
Ako združimo moči.
Brate vodi vez jedina
Nas do cilja jednega:
Živi cesar, domovina,
Večna bode Avstrijal</p>
<p>5. In s cesarjem zaročnica,
Jedne misli in krvi,
Vlada milo cesarica,
Polna dušne žlahtnosti.
Kar se more v srečo šteti,
Večni Bog naj podeli:
Franc Jožefu, Lizabeti,
Celi hiši habsburški!</p>	

2. Papeževa himna.

Allegro moderato.

Janez Škroup.

1. Kjer je Pe-tra cerkev prava, Kjer je Rima več-na
2. Glas gre čez sed-me-re gri-če, Va-ti-kan ju-na-ško

sla-va, Tam v po-nižnosti ve-li-ki Se gla-si-jo vsi je-
kli-če, Še svet-nikov tihe rake Glas po-ši-ljajo v ob-

zi-ki: } Blagor svetemu O-če-tu, Blagor, blagor Bog mu
la-ke: }

daj! Blagor svetemu O-četu, Blagor, blagor Bog mu daj! «

Tutti.

Opomba. »Papeževa himna«, za mešani zbor urejena, nahaja se v »Ceciliji«, II. del, str. 405.

2. Papeževa himna.

1. Kjer je Petra cerkev prava,
Kjer je Rima večna slava,
Tam v ponižnosti veliki
Se glasijo vsi jeziki:
»Blagor svetemu Očetu,
Blagor, blagor Bog mu daj!«
2. Glas gre čez sedmere griče,
Vatikan junaško kliče,
Še svetnikov tihe rake
Glas pošiljajo v oblake:
»Blagor svetemu Očetu,
Blagor, blagor Bog mu daj!«
3. Po ravninah, visočinah,
Vodah, hribih in dolinah,
Po prostoru sveta vsega
V svetih trumah se razlega:
»Blagor svetemu Očetu,
Blagor, blagor Bog mu daj!«
4. Angelji se pridružite,
Svoje petje z nam' sklenite,
Da se bode živo vnelo,
Nad zvezde v nebo donelo:
»Blagor svetemu Očetu,
Blagor, blagor Bog mu daj!«

3. Mili kraj.

Andante.

Anton Nedvěd.

1. }
2. } Do-mo - vi-na mi-li kraj!
3. }

{ Kjer vi - so-ke so go-
{ Kjer se rož'ce scveta-
{ Kjer sem ležal v zibel-

ré, Kjer ze - le - ne so pla - ni - ne, Mi - le tra - te in do -
jo, Bi - stre vo - de kjer te - če - jo, Drobne pti - či - ce po -
ki, Mi - li mam'ci v o - ko gledal, Kjer sem pr - ve ven - ce

li - ne, Cerkve be - le kjer sto - je: }
je - jo, Kjer pre - lju - bi mo - ji so: } Domo - vi - na, mi - li,
spletal, Kjer sem vžival zla - te dni: }

mi - li kraj! Domo - vina, mili, mili kraj! Domo - vi - na, mi - li

kraj! Domovina, mi - li kraj!
Domovina, mi - li kraj!

3. Mili kraj.

1. Domovina, mili kraj!
Kjer visoke so goré,
Kjer zelene so planine,
Mile trate in doline,
Cerkve bele kjer stojé:
Domovina, mili kraj!
2. Domovina, mili kraj!
Kjer se rož'ce scvetajo,
Bistre vode kjer tečejo,
Drobne ptičice pojejo,
Kjer preljubi moji so:
Domovina, mili kraj!
3. Domovina, mili kraj!
Kjer sem ležal v zibelki,
Mili mam'ci v oko gledal,
Kjer sem prve vence spletal,
Kjer sem vžival zlate dni:
Domovina, mili kraj!

Andrej Praprotnik.

4. Slovenska dežela.

Andantino.

Anton Nedvčed.

1. Jaz vem za de-že-lo, pre-le-po slo-ví, Vsak, kdor jo po-
2. V tej le-pi de-že-li jaz mirno ži-vim, Po-šte-no s pri-

zna, jo vi - so-ko ča - sti; Slo - vensko de - že-lo jaz
ja - te-lji se ve-se - lim; Po - šte-no ve - se-lje po-

venski de-že-li, slo-venski de-že-li jed-na-ke ne vem!

ritard.

ritard.

4. Slovenska dežela.

1. Jaz vem za deželo, prelepo sloví,
Vsak, kdor jo pozna, jo visoko časti;
Slovensko deželo jaz v mislih imam,
Nikdar je visoko dost' čislat' ne znam.
Zatorej, zatorej resnično povem:
Slovenski deželi jednake ne vem!
2. V tej lepi deželi jaz mirno živim,
Pošteno s prijatelji se veselim;
Pošteno veselje povsod je domá,
Slovenci povsod so vesel'ga srcá.
Zatorej
3. V tej lepi deželi prijat'lje imam,
Od lica in srca jih dobro poznam,
Njih srce je čisto prav kakor zlató,
Prijatelja svoj'ga pozab'lo ne bó.
Zatorej
4. V trgatvi slovenski v jeseni sem bil,
Vsak dan se pri drugih ljudeh veselil;
Veselja jeseni pozabil ne bom,
V jeseni Sloven'ja veselja je dom.
Zatorej
5. In moram svoj kruhek iskati drugod,
V slovenski deželi ga najdem povsod;
Navadil povsod se bom hitro ljudij,
Saj so mi Slovenci prijatelji vsi.
Zatorej

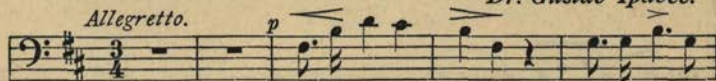
6. In pridem kedaj še sem k vam spet nazaj
 Pogledat, kakó tu godi se vam kaj;
 Zaupam, da boste prijat'ljji mi še,
 Da ni še nobeden pozabil na me.
 Zatorej

Dr. Jakob Razlag.

5. Danici.

Dr. Gustav Ipavec.

Allegretto.

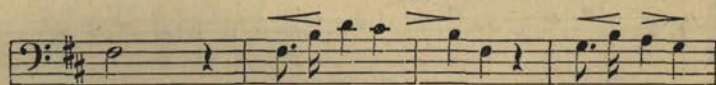
Bariton solo.

1. Al' na tujem tu-di zvezda me po-
2. Jaz poznam še dobro te-be, zvezdi-

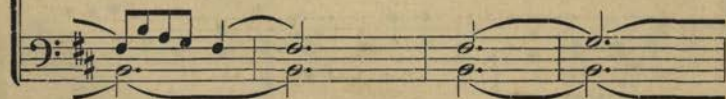
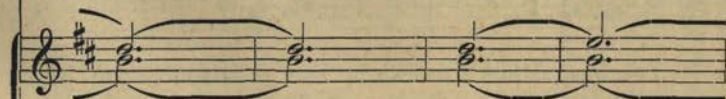
Allegretto.

Brenčiči zbor.

- znaš, Ker na mene do-li ko domá mig-
 ca; Sta-ra ma-ti so te mi za-zna-mi-

poco stringendo.
mf

ljaš? la. Zgodnja vzbuje - val-ka, Dne o-zna-nje-
la. Kedar pri-sve - ti - la, S'me iz sna vzbu-

poco ritard.
f

val-ka, Al' me še po-znaš, al' me še po - znaš?
di - la Daleč tam do-má, daleč tam do - má!

poco ritard.

a tempo.
mf

Zgodnja vzbuje - val-ka, Dne o-zna-nje - val-ka,
Ke-dar pri-sve - ti - la, S'me iz sna vzbu - di - la

mf
a tempo.

poco ritenuto.

Al' me še po - znaš, Al' me še po - znaš?
Da-leč tam do - má, Da-leč tam do - má!

poco ritenuto.

5. Danici.

1. Al' na tujem tudi zvezda me poznaš,
Ker na mene doli ko domá migljaš?
Zgodnja vzbujevalka,
Dne oznanjevalka,
Al' me še poznaš?
2. Jaz poznam še dobro tebe, zvezdica;
Stara mati so te mi zaznamila.
Kedar prisvetila,
S' me iz sna vzbudila
Daleč tam domá!

Matija Valjavec.

6. Moj dom.

(Poleg češkega.)

Allegro moderato.

Emil Vašak.

O ti moj dom, o ti moj dom, Ti zem - lja

2*

mi - la! O ti moj dom, o ti moj dom, Ti

raj sve - tá je - di - ni si! Le zá - te naj bi sr - ce

bí - lo In za tvoj na - rod ljub - lje - ni! Le zá - te

crescendo. naj bi sr - ce bí - lo in za tvoj narod ljublje - ni!
poco ritard.

crescendo. *poco ritard.*

6. Moj dom.

O ti moj dom, o ti moj dom,
 Ti zemlja mila!
 O ti moj dom, o ti moj dom,
 Ti raj svetá jedini si!
 Le záte naj bi srce býlo
 In za tvoj narod ljubljeni!

7. Slovensko dekle.

Narodna.

Allegretto.

*mf**ten.*

1. Ven-ček na gla-vi se Bli-ska ti 'z ki-ti-ce
 2. Li-li-ja, vrt-ni-ca, Mi-la ti šmar-ni-ca
 6. Le-po ko an-ge-lji V cvet-ju ne-dolž-no-sti
 8. Do-kler člo-ve-ški rod Bi-va, po zem-lji hod',

*mf**ten.*

Ro-žic ze-le-nih,
 Li-či-ce kra-si,
 Slad-ko pre-pe-va
 Bo-de slo-ve-lo

Slo-ven-sko de-kle!

p

Ro-žic ze-le-nih,
 Li-či-ce kra-si,
 Slad-ko pre-pe-va
 Bo-de slo-ve-lo

Slo-ven-sko de-kle!

*mf**p*

7. Slovensko dekle.

1. Venček na glavi se
Bliska ti 'z kitice
Rožic zelenih,
Slovensko dekle!	5. Kakor vijol'ce cvet,
Razveseljuje svet
Modro, ponižno
Slovensko dekle!
2. Lilija, vrtnica,
Mila ti šmarnica
Ličice krasi —
Slovensko dekle!	6. Lepo ko angelji
V cvetju nedolžnosti
Sladko prepeva
Slovensko dekle!
3. Svetla ko svit neba
Plamena vtrinjata
V tvojih očeh se —
Slovensko dekle!	7. Žlahtno ko trtica,
Milo ko lunica,
Solnce deklet je
Slovensko dekle!
4. Zalo ko rožica,
Srca pobožnega,
Bistre glave je
Slovensko dekle!	8. Dokler človeški rod
Biva, po zemlji hod',
Bode slovelo
Slovensko dekle!

Jože Virk.

8. Pri zibeli.

Moderato cantabile.

Kamilu Mašek.

De-te, za - tis - ni pre - mi - le o - či,

Ma - te - rin ljub - ček, le kma - lu za - spi.

Sa-nje naj slad-ke za - zi - ba - jo te,

Zla-tih pe - rot naj pri - bli - ža - jo se.

poco accel.

Slu-šaj, kar an-gelj - čki te - bi po - jó:

poco accel.

pp Spa - vaj, oj de - te, le spa - vaj slad-
Spavaj ljubček moj, spavaj ljubček moj, spavaj sladko,
mf
pp

ko, spa - vaj, oj de - te, le
spavaj sladko, spavaj ljubček moj, spavaj ljubček moj,

spa - vaj slad - ko,
spavaj ljubček moj, spa - vaj slad - ko,
spa - vaj slad - ko,

spa - - vaj slad - ko, spa - vaj
ljub - ček oj

ko, slad - ko!
oj de - te slad - ko!
oj spa - vaj slad - ko!

8. Pri zibeli.

Dete, zatisni premile oči,
 Materin ljubček, le kmalu zaspi.
 Sanje naj sladke zazibajo te,
 Zlatih perot naj približajo se.
 Slušaj, kar angeljčki tebi pojó:
 Spavaj, oj dete, le spavaj sladkó!

Ljudmila.

9. Slovenec sem.

Andante.

Dr. Gustav Ipavec.

1.) Slo-ve-nec sem! Slo-ve-nec sem! { Ta-kó je ma-ti
 2.) { To jas-na pa-met

dja-la, Ko me je de-te pe-sto - va-la; Ko
 v gla-vi, To v sr-cu bla-gi čut mi pra-vi; To

me je de-te pe-sto - va-la; Za - to - rej
 v sr-cu bla-gi čut mi pra-vi; S po - no - som
 me je de-te pe-sto - va-la; Za - to-rej do-bro
 v sr-cu bla-gi čut mi pra-vi; S po - no-som re-či

Za - to - rej
 S po - no - som

vem: } Slo - ve - nec ser!
vem: }

vem: } Slo-ve-nec sem! Slo-ve-nec sem! { Za-
smem: } S po-

vem: } Slo - ve - nec sem!
vem: }

to-rej do-bro vem: } Slo-ve-nec sem! Slo-ve-nec sem!
nosom re-či smem: }

a tempo.
f

a tempo.
f

ff rit.

ff rit.

9. Slovenec sem.

1. Slovenec sem!
Takó je mati djala,
Ko me je dete pestovala;
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem!

2. Slovenec sem!
To jasna pamet v glavi,
To v srcu blagi čut mi pravi;
S ponosom reči smem:
Slovenec sem!

3. Slovenec sem!
Jaz ljubim očetnjavo,
Gorim za njeno čast in slavo;
Kar čutim, to povem:
Slovenec sem!

4. Slovenec sem!
Od zibeli do groba
Ne gane moja se zvestoba,
Da vsekdar reči smem:
Slovenec sem!

10. Samo.

*Moderato non tanto.**Anton Foerster.*

Zbor.

pp

Kje nek' zem-lja grô-be kri - je, Kje nek' zem-lja

pp Kje nek' zem - lja

grô-be kri-je, Kjer ju - na - ci do - ma - či - je

Mir-no smrt-no spa-nje spé? Ni-hće li ne zna za

p

një, ne zna za një, za një,

p Ni-hće li ne zna za

string. e cresc.

ne zna za njé, ne zna njé, ne zna za njé, ne zna za njé, ne zna za njé, ne zna za njé?

string. e cresc.

za njé, ne zna, ne zna za njé?

zna za njé, ne zna, ne zna za njé?

f rit.

Allegro moderato.

Rad na tvojo, hrabri Sa-mo, Bi po-klek-nil čr - no

Bi pokleknil črno

ja-mo, Rad na tvo-jo, hra-bri Sa-mo, Bi po-

kleknil črno ja - mo, Prst po - lju - bil,

Prst po - lju - bil, prst po -

prst po - lju - bil, prst po - lju - bil, ki pod

lju - bil,

njó Hra - bro ti le - ži te -

ki pod njó

Andante.

Soli.

lól Tam kle - će nad tvo - jo ra - ko

Se-bi bi lju-be-zen ta-ko, Ka-kor-šno si ti go-
Ka-kor-šno si ti go-

jil, Rad v že - le - če sr - ce vlil, Ka-kor-
jil, Rad v že-le-če sr - ce vlil,

šno si ti go - jil, Rad v že - le - če
Ka-kor-šno si ti go - jil,

Tempo I.
Zbor. *p*

sr - ce vlil. Se-bi bi lju-be-zen,

Ka-kör-šno si ti go - jíl,

p Rad v že-le-če sr - ce

string. e cresc.

Rad v že - le - če sr -

vlil, rád v sr-če vlil, *string. e cresc.* v že - le - če sr - ce

- ce vlil, že-le-če sr - ce vlil.

vlil, v sr-ce, v že-le-če *f rit.* sr - ce vlil.

Allegro.

V pesnih glas bi svoj povzdignil, Z njim Slove-ne bi na-

Z njim Slovene bi na-

vdih-nil, V pesnih glas bi svoj po-vzdignil, Z njim Slo-

ve-ne bi na-vdih - nil, Tvojo vred - nost,
Tvojo vred - nost, tvojo

tvo-jo vred-nost ród spo-znal, Tebe vreden bi po-
vred - nost,

stal, tebe vreden, tebe vre - den bi po - stal.

Opomba. Samo je prvi slovanski knez, ki je združil zapadne Slované, med temi tudi Slovence, v veliko slovansko državo in jo vladal 35 let (627—662).

10. Samo.

1. Kje nek' zemlja grôbe krije,
Kjer junaci domačije
Mirno smrtno spanje spé?
Nihče li ne zna za njé?
2. Rad na tvojo, hrabri Samo,
Bi pokleknil črno jamo,
Prst poljubil, ki pod njó
Hrabro ti leži teló!
3. Tam klečé nad tvojo rako,
Sebi bi ljubezen tako,
Kakoršno si ti gojil,
Rad v želeče srce vlil.
4. V pesnih glas bi svoj povzdignil,
Z njim Slovene bi navdihnili;
Tvojo vrednost ród spoznal,
Tebe vreden bi postal.

Simon Jenko.

11. Zvonikarjeva.¹

Allegretto. *f* *Blaž Potočnik.*

Sopran.
Alt.

1. tenor.
2. tenor.

1. bas.
2. bas.

Ko dan se za - zna - va, Da-

Ko dan se za - zna - va, Da-

¹ Opomba. Številke 11—15 obsegajo »Kitico slovenskih narodnih pesnij«, katero je sestavil in harmonizoval Anton Foerster. — Kitica teh napevov se poje lahko tudi brez ženskih glasov, pa tudi vsak napev záse; v zadnjem slučaju se končni prehodi vsake pesni izpuščajo.

ni - ca pri - pla - va, Se sli - ši zvo - nje - nje Črez

ni - ca pri - pla - va, Se sli - ši zvo - nje - nje Črez

hri - be, črez plan.

hri - be, črez plan: *pp* Zvo - no - vi, zvo - ni - te, zvonovi, zvo - ni - te, zvonovi, zvo - ni - te *p*

ni - tel Na de - lo bu - di - te, Ker *f*

nite! Na delo bu - di - te, na de - lo bu - di - te, bu - dite, Ker *f*

na - še živ - lje - nje Je kra - tek le dan! dan!

na - še živ - lje - nje Je kra - tek le dan! dan!

II. Zvonikarjeva.

<p>1. Ko dan se zaznava,
Danica priplava,
Se sliši zvonjenje
Črez hribe, črez plan:
Zvonovi, zvonite!
Na delo budite,
Ker naše življenje
Je kratek le dan!</p>	<p>3. Če delav'c se vpeha,
Trpljenje mu neha,
Ga delapust vabi,
Večér ga hladí:
Zvonovi, zvonite!
Nedeljo znanite;
Gospod ne pozabi,
Plačilo delí.</p>
<p>2. Kdor hoče živeti
In srečo imeti,
Naj dela veselo,
Pa moli naj vmes:
Zvonovi, zvonite!
K molitvi vabite,
Ker prazno je delo
Brez sreče z nebes.</p>	<p>4. Oh, naglo nas mine
Ves trud, bolečinel
Utrujen se vleže
Na pare trpín:
Zvonovi, zvonite!
Domú ga spremite;
Gre z dela in teže
Adamovi sin!</p>

Blaž Potočnik.

12. Veselja dom.

Anton Slomšek.

Andante con moto.

p

Pre - lju - bo ve - se - lje, oj kje si do -
Po - vej, kje sta - nu - ješ, moj ljub - ček sr -

mf *pp* *rit.*

má, oj kje si do - má, oj kje si do -
cá, moj ljub - ček sr - cá, moj ljub - ček sr -

mf *pp* *rit.*

a tempo. *f*

má, } Po hri - bih, do - li - nah za ta - bo hi -
cá? }

f *a tempo.*

rit. *a tempo.* *p*

tim, Te vi - de - ti ho - čem, ob - je - ti že -

rit. *p* *a tempo.*

lim, ob - je - ti že - lim, ob - je - ti že - lim.

12. Veselja dom.

1. Preljubo veselje, oj kje si domá,
Povej, kje stanuješ, moj ljubček srcá?
Po hribih, dolinah za tabo hitim,
Te videti hočem, objeti želim.
2. Te iščem za mizo, kjer dobro jedó,
Na plesu pri godcih, kjer sladko pojó;
Al' prav'ga veselja na rajanju ni,
Pijance, plesalce veselje beži.
3. Te iščem po polju, kjer rož'ce cvetó,
Po logu zelenem, kjer ptice pojó;
Pa ptice vesele in rožice vse
Le 'majo veselje za mlado srcé.
4. Poslednjič veselje še le zasledim,
Na vaško ledin'co pridirjam za njim;
Glej, tamkaj z otroki prijazno igrá,
Jim kratek čas dela, pri njih je domá.
5. Oh, blažena leta nedolžnih otrok,
Vi 'mate veselje brez težkih nadlog;
Oh, kako vas srčno nazaj poželim!
Al' vi ste minula, zastonj se solzim.
6. Le jedno veselje še čaka na mé,
V presrečni deželi, kjer mlado je vse;
Trpljenje v taisto deželo ne zná,
Le tamkaj je pravo veselje domá!

Anton Slomšek.

13. Pastirska.

*Allegretto moderato.**Narodna.*

Soli.

Musical score for the first system, featuring a treble and bass clef with a 2/4 time signature. The melody is marked *mf*. The lyrics are: Mi smo štir-ji, Vsi pa-stir-ji, Vin-ce ra-di

Musical score for the second system, continuing the melody. The lyrics are: pi-je-mo. Kar i-mamo, Vse prodamo, Da za vin-ce

Musical score for the third system, marked *Ritenu-to.* and *f*. The time signature changes to 3/4. The lyrics are: da-je-mo. La, la, la, la, la, la, la, la, la.

13. Pastirska.

Mi smo štirji,
 Vsi pastirji,
 Vince radi pijemo.
 Kar imamo,
 Vse prodamo,
 Da za vince dajemo.

Narodna.

14. Bleško jezero.

*Andantino.**Kamilo Mašek.*

Sopran.
Alt.

mf

O-tok bleški, Kinč ne-be-ški Kranjske zemlje

1. tenor.
2. tenor.

mf

O-tok bleški, Kinč ne-be-ški Kranjske zemlje

1. bas.
2. bas.

mf

ti! Ven'c iz ra-ja Te ob-da-ja, Vse se ve-se-

ti! Ven'c iz ra-ja Te ob-da-ja, Vse se ve-se-

li. Val' i-gra-jo, Rib'-ce ima-jo

li. Val' i-gra-jo, Rib'-ce ima-jo

Val' i - gra - jo,

p

Do-bro-volj-ni ples, Lad-ja gib - lje
 Do-bro-volj-ni ples, Lad-ja gib - lje
 Lad-ja gib - lje
 Se in zib-lje Nas h kra-ljic' ne-bes.
 Se in zib-lje Nas h kra-ljic' ne-bes. ne - bes.

14. Bleško jezero.

1. Otok bleški,
Kinč nebeški
Kranjske zemlje til
Ven'c iz raja
Te obdaja,
Vse se veseli.
2. Vali igrajo,
Rib'ce imajo
Dobrovoljni ples,
Ladja giblje
Se in ziblje
Nas h kraljic' nebes.
3. Z vrhnja srede
Skale blede
Štari-Grad je rob:
Črez od Grada
Mutast strada
Strmi Babji zob.
4. Kdor si tukaj,
Le zaukaj
Tu brez vse skrbil
Krajna mati
V svojem zlati
Draga naj živil

K. Huber.

15. Triglav.

Josip Fleišman.

Sopran.
Alt.

Allegretto.
mf

V go-renj-sko o - zi-ram se skal-na - to

1. tenor.
2. tenor.

mf

V go-renj-sko o - zi-ram se skal-na - to

1. bas.
2. bas.

mf

p *mf*

stran, Tri-gla-va bli-šće se vr - ho - vi, Prot'

p *mf*

stran, Tri-gla-va bli-šće se vr - ho - vi, Prot'

p *mf*

f

jas-ne - mu ne - bu ki - pi ve - li - kan, Kaj

f

jas-ne - mu ne - bu ki - pi ve - li - kan, Kaj

f

de - la - jo, gle - da, si - no - vi. On

de - la - jo, gle - da, si - no - vi. On

vi - del je zgod - bo Slo - ven' - je o - trok, Je

vi - del je zgod - bo Slo - ven' - je o - trok, Je

sli - šal njih pet - je, njih vrisk in njih jok.

sli - šal njih pet - je, njih vrisk in njih jok. Vse

p

Vse je vi-har raz - d'jal,

mf

je vi-har raz - d'jal, Vse je vi-har raz - d'jal, Ná-

mf

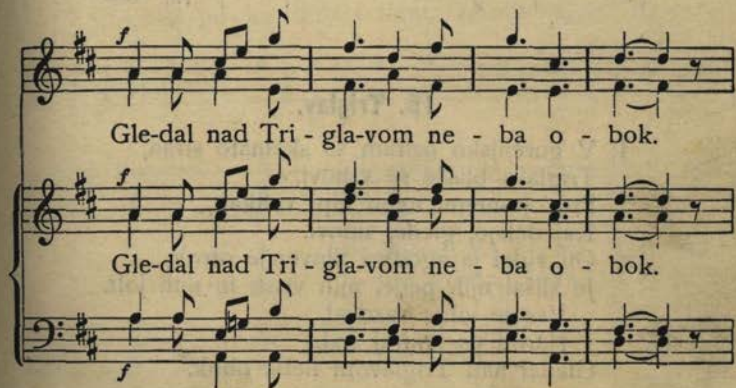
mf *rall.*

Ná-rod pa zmi-raj stal,

rall.

rod pa zmi-raj stal, Ná-rod pa zmi-raj stal,

rall.

f

Gle-dal nad Tri - gla-vom ne - ba o - bok.

f

Gle-dal nad Tri - gla-vom ne - ba o - bok.

f

Soli.
p

Gle-dal nad Tri - gla-vom ne - ba o - bok.

ff *rit.*

Gle-dal nad Tri-gla-vom ne - ba o - bok.

Tutti.
ff *rit.*

Gle-dal nad Tri-gla-vom ne - ba o - bok.

15. Triglav.

1. V gorenjsko oziram se skalnato stran,
Triglava bliščé se vrhovi,
Prot' jasnemu nebu kipi velikan,
Kaj delajo, gleda, sinovi.
On videl je zgodbo Sloven'je otrok,
Je slišal njih petje, njih vrisk in njih jok.
Vse je vihar razd'jal,
Národ pa zmiraj stal,
Gledal nad Triglavom neba obok.

2. Pridrla je vojska iz turških krajin,
Tovarša nje smrt in razd'janje;
In Triglav je videl iz jasnih višin
Veliko nadlog, pobijanje.
Sovražnikov štel ni junaški Sloven'c,
On hotel je smrt ali zmage le ven'c;
Kri so prelivali,
Turke pobijali,
Zadnjič zadobili zmage so ven'c.
3. Verige so žulile nas do kosti,
Krivice so vrat nam klonile,
Po svetu omike že zarja blišči,
Veselo zapojte tud' vile,
Slovenskim sinovom da v srce doni,
Da višje dolžnosti in slavnejše ni,
Ko za domovja čast,
Blagor in srečno rast
Delati, dokler naš Triglav stoji.

M. Semrajc.

16. Hej Slovenci!

Maestoso.

Poljski napev.

1. { Hej Slo-ven-ci, na-ša reč slo-ven-ska ži-vo kli-je,
Dokler na-še verno sr-ce za naš narod bi-je.

3. { Naj te-daj nad nami strašna burja naj se zne-se,
Ska-la po-ka, dob se lomi, zemlja naj se tre-se.

The first system of the musical score is in 3/4 time, key of D major. It features a vocal line with three verses and a piano accompaniment. The tempo is marked 'Maestoso' and the dynamics are 'f' (forte). The second part of the system is labeled 'Poljski napev'.

p Ži-vi, ži-vi duh slo-ven-ski, bo-di živ na
Brat-jel mi sto - ji-mo trd-no, ka-kor zi-di

The second system of the musical score continues the vocal line and piano accompaniment. It starts with a piano dynamic 'p' and includes a 'cresc.' (crescendo) marking. The piano part also has a 'cresc.' marking at the end.

ve - ke! Grom in pe - klo, pra-zne va - še
gra-da, Čr - na zem-lja naj po-grez - ne

pro - ti nam so ste - ke. so ste - ke.
te - ga, kdor od - pa - da. od - pa - da.

16. Hej Slovenci!

1. Hej Slovenci, naša reč slovenska živo klije,
Dokler naše verno srce za naš narod bije;
Živi, živi duh slovenski, bodi živ na vekel
Grom in peklo, prazne vaše proti nam so steke.
2. Bog pa gromo-vladni nam podal je dar jezika,
Da pač nihče na tem svetu nič nam ne podtika,
Bo naj kolikor ljudij, tolkanj črtov na sveti,
Bog je z nami, kdor prot' nam, ga če Perun podreti.
3. Naj tedaj nad nami strašna burja naj se znese,
Skala poka, dob se lomi, zemlja naj se tresse.
Bratjel mi stojimo trdno, kakor zidi grada,
Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada.

Po češkem.

Andante moderato. 17. Zvezda. *Dr. Gustav Ipavec.*

1. Tam za go-ro zvezda sveti, Oj, kak jasno se bli-
3. De-kle, kakšna je da-ni-ca, Tak je bil nje du-še

ščil
žar,

Sve-ti, zvez-da, daj u-pre-ti
Lju-bez-ni-vo - sti cvet-li-ca,

V te-be vsa-ko noč o - či. Ti spo-mi-njaš
Sr-ca kra-si - la ol - tar. Pes-ni ko sre-

accel.
f

me tak mi-lo, Kaj za go-ro svet-lo je,
br - ne stru-ne 'Z nje-nih prs se zli - va - le,

p *a tempo.*

Kaj za go-ro je sve-ti-lo, Kaj gla-si-lo mi-lo se.
B'le so vse lju-bez-ni polne, Vsa-ke-ga to-la-ži - le.

p *a tempo.*

17. Zvezda.

1. Tam za goro zvezda sveti,
Oj, kak jasno se blišči!
Sveti zvezda, daj upreti
V tebe vsako noč oči!	3. Dekle, kakšna je danica,
Tak je bil nje duše žar,
Ljubeznivosti cvetlica,
Srca krasila oltar.
2. Ti spominjaš me tak milo,
Kaj za goro svetlo je;
Kaj za goro je svetilo,
Kaj glasilo milo se.	4. Pesni ko srebrne strune
'Z njenih prs se zlivale,
B'le so vse ljubezni polne,
Vsakega tolažile.

Davorin Trstenjak.

Živo. **18. Vojaška.** *Dr. Benjamin Ipavec.*

1. Kaj bli-ska se v jasnem, kaj vot-lo do-ni Pred
2. Mi čvr-sti Slo-ven-ci smo, gre-mo na boj Za

na-mi na le-vi, na pra-vi? Od se-la do se-la v o-
pravdo, za dom, za ce-sar-ja, Za-ko-nu domačemu

mf *f* *mf*

krogu vr-ši, Ko je-ka v za-pr-ti do-bra-vi. O-
vi-te-ški roj, Pro-tiv-ne-mu gro-za vi-har-ja. O-

roč-je se sve-ti, vo-jaški je šum, Na-bi-ra se ču-do o-
bra-ze bo-ja-ri nam hrabrosti blesk, Desnica, če vdari, raz-

krašenih trum; Vi-te-zi cenjeni, Kam ste namenjeni,
ru-ši ko tresk, U-de trum ločimo, Grade naskočimo,

Kaj vam zažiga v ob-razu pogum? Vi-te-zi ce-njeni,
Tabor pred nami dro-bi se ko pesk. U-de trum ločimo,

The image shows a musical score for a piece titled '18. Vojaška.' It consists of two staves, a treble clef on top and a bass clef on the bottom. The key signature is two sharps (F# and C#). The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The lyrics are written between the two staves. The score includes dynamic markings: *f* (forte) and *ff* (fortissimo), and tempo markings: *poco ritard.* (slightly ritardando). The lyrics are: 'Kam ste namenjeni, Kaj vam zažiga v ob - ra-zu pogum? Gra-de naskočimo, Tabor pred nami dro - bi se ko pesk.'

18. Vojaška.

1. Kaj bliska se v jasnem, kaj votlo doni
 Pred nami na levi, na pravi,
 Od sela do sela v okrogu vrši,
 Ko jeka v zaprti dobravi?
 Orožje se sveti, vojaški je šum,
 Nabira se čudo okrašenih trum;
 Vitezi cenjeni,
 Kam ste namenjeni,
 Kaj vam zažiga v obrazu pogum?
2. Mi čvrsti Slovenci smo, gremo na boj
 Za pravdo, za dom, za cesarja;
 Zakonu domačemu viteški roj,
 Protivnemu groza viharja;
 Obraze bojari nam hrabrosti blesk,
 Desnica, če vdari, razruši ko tresk.
 Ude trum ločimo,
 Grade naskočimo,
 Tabor pred nami drobi se ko pesk.
3. Podravske, posavske planjave so nas
 Iz krepkega jedra rodile,
 Neplašba, svoboda, premaga tačas
 So tri rojenice nam bile.
 Železo nam prva je dihnila v dlan,
 Svoboda domovja naročila bran,
 Zmaga le gledala,
 Nekaj povedala,
 Slišali boste, že bliža se dan.

4. Več ljubega naše domovje imá,
 Ko celega sveta države,
 Bogastvo neskončno v naročju gorá;
 Na vidu cvetoče dobrave,
 In deklice naše so lilije cvet,
 So tanke ko jelke, njih usta so med;
 Mi jim odrečemo,
 Snubiti nečemo,
 Gremo ostudnega tujca objet.

5. Nabita je risan'ca, oster je meč,
 Obilno v kartušu je blaga,
 V junaškem je srcu poguma še več,
 Na vruga, o bratje, na vruga!
 Stoletni raztrgati v migljaju hrast,
 Je dana nevihti gotova oblast;
 Hujše mi planemo,
 Urnejše zmanemo,
 V prah jo spreménimo vražjo pošast.

Ivan Koseski.

19. Popotna pesen.

Mazurka.

Josip Kocijančič.

Danes tukaj, jutri tam, Drugi kraji, druga mesta!

Če mi všeč ni tu, drugam Urna me popelje ce-sta.

p

Kakor ptica, ki le-ti Črez gore in črez do-li-ne,
Črez go-re,

Da capo al fine.

mf

Kraje gledam in lju-di, Kaj mi mar' njih bole-čine?
Kaj mi mar' njih bo-le-či-ne?

*Da capo al fine.***Trio.***Con espressione.*

mf *cres - cen -*

Bariton solo.
Kdo to - la - ži mi sr - ce, Naj še

pp *mf*

Zbor. Kdo to - la - ži mi sr - ce, Naj še

pp *mf*

— — do *dimin.*

tak' to - laž - be pro - si? Kdo to - la - ži

tak' to - laž - be pro - si? Kdo? Kdo to - la - ži

f

mi sr - ce, Naj še tak' to - laž - be pro - si?

mi sr - ce, Naj še tak' to - laž - be pro - si?

p *mf*

Kakor svoje jaz gorjé, Vsak gorjé naj svoje nosil

p *mf*

Ka - kor

p Kakor svoje jaz gorjé, Vsak gorjé naj svoje no-si!
f
p Ka - kor *f* *Da capo al fine.*

19. Popotna pesen.

1. Danes tukaj, jutri tam,
 Drugi kraji, druga mesta!
 Če mi všeč ni tu, drugám
 Urna me popelje cesta.
2. Kakor ptica, ki leti,
 Črez gore in črez doline,
 Kraje gledam in ljudi,
 Kaj mi mar' njih bolečine?
3. Kdo tolaži mi srce,
 Naj še tak' tolažbe prosi?
 Kakor svoje jaz gorjé,
 Vsak gorjé naj svoje nosil

Josip Stritar.

20. O mraku.

Dr. Gustav Ipavec.

Moderato.

mf Iz stol-pa sèm mi zvon do-ní, Ko vle-ga mrak se
 Ob gla-sih teh se mi za-zdí, Da v dalj-ni svo-ji
mf po va-sí. Le dô-ni, zvon, iz tem-nih lin, Le
 sem va-sí, Kjer ni mi tuj no-ben o-braz, Po-
f *p* *p*

rit. Brenčeči zbor.

vzbujaj mi na dom spo-min! Le zvôni mi ta-kó glasan In
zná me vsak, vsakogar jaz! Za-tó pa, zvon, le zvôni mi, Na

rit.

mi-lo poj črez tu-jo, tu-jo plan; Da - si mi v sr-cu pó-lje
tu-ji zemlji dô-ni, dô-ni mi, Ti zvon večerni, zvon iz

mf

molto ritard.

jad, Zvo-nje-nje tvo-je slu-šam, slu-šam rad!
lin, Le vzbujaj mi na dom, na dom spo-min!

p

molto ritard.

20. 0 mraku.

1. Iz stolpa sèm mi zvon doní,
Ko vlega mrak se po vasé
Le dôni, zvon, iz temnih lin,
Le vzbujaj mi na dom spomin!

2. Le zvôni mi takó glasan
In milo poj črez tujo plan;
Dasì mi v srcu pólje jad,
Zvonjenje tvoje slušam rad!
3. Ob glasih teh se mi zazdí,
Da v daljni svoji sem vasí,
Kjer ni mi tuj noben obraz,
Pozná me vsak, vsakogar jaz!
4. Zató pa, zvon, le zvôni mi,
Na tuji zemlji dôni mi,
Ti zvon večerni, zvon iz lin,
Le vzbujaj mi na dom spomin!

Anton Funtek.

21. Brambovska. P. Angelik Hribar.

Tempo di marcia.

mf

Pre-svet-li ce-sar va-bi nas Na do-mo-vi-ne

mf

bran, Gr-mi že me-sto, trg in vas K za-sta-vi ven na

f

Fine. *p* *mf*

plan! Na bar-jak ta pri-se-že-mo, Na pri-čo je ne

Fine. *p* *mf*

bó, Da, kamor pojde, pojdemo, Ve-selje nam je to.

*Da capo
al fine.*

Trio.

p Mi brambov-ci ne i-šče-mo Kra-lje-stva tuj'-ga

mf last; Za svo-je se po-teg-nemo In za de-že-le
Za svo - - je

mf Za svo-je

p čast. Za bož-jo reč na-merjen bod' Og-njeni strel in
mf

meč; Za svet-le-ga ce-sar-ja rod Na
Za svet-le-ga

f *f* Za

I. II.
voj-sko hoč'mo teč'. Za voj-sko hoč'mo teč'.

p *p* *Marcia da capo al fine.*

21. Pesen brambovska.

1. Presvetli cesar vabi nas
Na domovine bran,
Grmi že mesto, trg in vas
K zastavi ven na plan.	5. Mi brambovci ne iščemo
Kraljestva tuj'ga last;
Za svoje se potegnemo
In za dežele čast.
2. Na barjak ta prisežemo,
Na pričo je nebó,
Da, kamor pojde, pojdemo,
Veselje nam je to.	6. Za božjo reč namerjen bod'
Ognjeni strel in meč;
Za svetlega cesarja rod
Na vojsko hoč'mo teč'.
3. Sovražna roka še nikir
Ni boja žugala,
Le skrb nas je za ljubi mir
U brambo združila.	7. Ohranit', to je vsak dolžan,
Kar je najljubše kom',
Za svoje star'se stojmo v bran,
Otroke, ženo, dom.
4. Če naš'ga kaj prevzetniki
Od nas bi hteli imet',
Mi srčni radovoljniki
Jih hočemo podret'.	8. Zdaj potrdimo bratovšč'no,
Naj roko vsaki da,
Da se prisega naša bo
Povsod razlegala.

Valentin Vodnik.

22. Molitev za slovanski rod.

*Adagio.**Danilo Fajgelj.*

V pra-hu tu vzdi-hu-jem K Te-bi, o Go-spod,
V ve-ro sve-to, slav-no, Kte-ro je Me-tod,

Sr-ce po-vzdi-gu-jem Za slo-van-ski rod.
Slu-ga Tvoj po-bož-ni, Slav-ja-nom pri-žgal,

V var-stvo Ti ga vze-mi, Več-ni go-spo-dar!
Da Ti mnogo-zmož-ni Rod bo čast da-jal.

Z mi-lost-jo ob-je-mi, Saj je Tvo-ja stvar.
Po-šlji iz vi-ši-ne Sve-ti bla-go-slov.

V zve-zo zve-li - čav-no Zdru-ži nas Go-spod!
Da ne-slo-ga zgi-ne Iz-med Slav-ja - nov,

Zdru - ži nas Go - spod! Go - spod!
Po - šlji sve - ti bla - go - slov!

22. Molitev za slovanski rod.

1. V prahu tu vzdihujem
K Tebi, o Gospod,
Srce povzdigujem
Za slovanski rod.
2. V varstvo Ti ga vzemi,
Večni gospodar!
Z milostjo objemi,
Saj je Tvoja stvar.
3. V zvezo zveličavno
Združi nas Gospod!
V vero sveto, slavno,
Ktero je Metod,
4. Sluga Tvoj pobožni,
Slavjanom prižgal,
Da Ti mnogozmožni
Rod bo čast dajal.
5. Pošlji iz višine,
Sveti blagoslov,
Da nesloga zginе
Izmed Slavjanov!

Radoslav Silvester.

23. Pobratimija.

Danilo Fajgelj.

Con fuoco.

1. Glasno, glasno v širnem kro-gi Danes se pozdravlja-
4. Pe-sen, pe-sen glas-no ô - ri Dvigaj nas, u-ži - gaj

mo, In le-po v pri-srč-ni slo - gi Zve-zo
nas! Saj je-dinstvo v našem zbo - ri Lep i-

mi po-nav-lja - mo! Z bratom brat so-
ma in pó-len glas. Dvig-ni-mo slo-

rod-no des-no Skle-pa-mo srč - no, krep-kó,
van-sko des-no, Vsak za-poj glas-nó, krep-kó,

Da lju-be-zen zdaj slo-ves-no Vno-vič po-tr-
 Da lju-be-zen zdaj slo-ves-no Vno-vič po-tr-

ju-je-mo, Vno-vič, vno-vič po-tr - ju-je-mol
 je-na bo, Vno-vič, vno-vič po-tr - je-na bol

23. Pobratimija.

<p>1. Glasno, glasno v širnem krogi
Danes se pozdravljamo
In lepo v pristrčni slogi
Zvezo mi ponavljamo!
Z bratom brat sorodno desno
Sklepamo srčnó, krepkó,
Da ljubezen zdaj slovesno
Vnovič potrjujemo!</p>	<p>3. Vedno zvesti in udani
Bili smo in bomo mi,
Vi Slovani, mi Slovani
Bodimo na veke vsi!
A nebo, nebo pravično
Vedno nas branilo bo,
In ponosno in odlično
Vedno nam število bo.</p>
<p>2. Zemlja vaša, zemlja naša
Jeden rod krepák goji;
V naših žilah kri je vaša,
V vaših pa je naša kri.
Res, da loči nas usoda,
A v jedinstvu prvi smo;
Res, po meji dva naroda,
Al' en rod po krvi smo!</p>	<p>4. Pesen, pesen glasno ôri,
Dvigaj nas, užigaj nas!
Saj jedinstvo v našem zbori
Lep ima in pólen glas.
Dvignimo slovansko desno,
Vsak zapoj glasnó, krepkó,
Da ljubezen zdaj slovesno
Vnovič potrjena bo!</p>

Anton Funtek.

24. Za dom med bojni grom!

P. Hugolin Sattner.

Tempo di marcia.

Mo - rilna cev nabita je, Na -
 Za - sta - va že raz - vi - ta je,

mf *mf* *f*

brušen bridki meč! Zdaj puško v dlan in meč ob stran! Na -
 po - čil je kr - va - vi dan! U - ra! U boj besneč! Naš

rit. *a tempo.* *mf* *mf* *rit.* *a tempo.*

boj je svet in svet naš roj, Saj kliče nas u hrabri boj Naš

mf *mf*

boj je svet in svet naš roj, Saj kliče nas u hrabri boj Naš

f

Bog, naš car, naš dom, Naš Bog, naš car, naš dom! Ne-

p

f *ben*

Ne-

zma - ga - na, brez stra-ha če-ta smo, Ne-

marc.

zma - ga-na mi če - ta smo, Brez

zma - ga - na in brez tre-pe-ta smo, U-

stra - ha in tre-pe - ta smo, U-

ra, med boj-ni grom! U - ra, med boj-ni

ra, med boj - ni, bojni grom! U-ra, med boj - ni,

grom! U-ra, med bojni grom! U-ra, med bojni grom!

boj-ni grom! bojni grom!

Trio.

Še en po-zdrav, ti dra-gi dom, Po-

Še en pozdrav, ti dra-gi dom,

prej ko gremo v bojni grom, Med bitve hrum in šum, Med

bit-ve hrum in šum! Še en po-zdrav vam,

in šum! Še en pozdrav

dra - gi vi! *mf* Spo-min na vas pod-ži-ga kri, Po-
vam, dragi vi! *mf* *f*

vzdi-ga nam po - gum, Po-vzdi-ga nam po - gum. *mf*
Kot *f*

Ta-ko svoj rod in dom nezgod Bra-
o-rel čuva dom in rod, *mf* *f*

rit. *mf* *a tempo.*
ni - ti hče-mo mi! Kot iz ob-la-kov blisk in tresk Or-
rit. *mf* *a tempo.*

ja-ške hra-ste ste-re v pesk, So - vra-ge stre-mo mi! Na-

mf

mf

prej tedaj, ju-naški roj, Za dom, za drage v hrabri boj, Tja

f

f

sred so-vraž-nih čet, Tja sred so-vraž-nih čet! Med

p

p

mf

Med

na - mi vsak je, vsak je cel ju-nak, Naj

mf

na - mi vsak je cel ju - nak, Naj

pa - de tret - ji, tret-ji, dru-gi vsak, Da

pa - de tret - ji, dru - gi vsak, Da

bo le dom o - tet, Da bo le dom o -

bo le dom, le dom o-tet, Da bo le dom, le

cres - - - - - *cen* - - - - -

tet! Tja sred so-vraž-nih čet! Da bo le

dom o-tet! *Bas II. ben marc.* Da

cres - - - - - *cen* - - - - -

bo le dom o - tet, Da bo le dom, le dom o -

bo le dom o - tet, *ff* Da bo

- - - - - *do*

poco rit.

a tempo.

tet, Da bo le dom o - tet! U-ra! U - ra!

a tempo.

24. Za dom med bojni grom.

1. Zastava že razvita je,
Morilna cev nabita je,
Nabrušen bridki meč!
Zdaj puško v dlan in meč ob stran,
Napočil je krvavi dan!
Urá! u boj besneč!
2. Naš boj je svet in svet naš roj,
Saj kliče nas u hrabri boj
Naš Bog, naš car, naš dom!
Nezmagana mi četa smo,
Brez straha in trepeta smo.
Urá! med bojni grom!
3. Še en pozdrav ti, dragi dom,
Poprej ko gremo v bojni grom,
Med bitve hrum in šum!
Še en pozdrav vam, dragi vi,
Spomin na vas podžiga kri,
Povzdiga nam pogum.
4. Kot ôrel čuva dom in rod,
Tako svoj rod in dom nezgod
Braniti hčemo mi!
Kot iz oblakov blisk in tresk
Orjaške hraste stere v pesk,
Sovrage stremo mi!

5. Naprej tedaj, junaški roj,
 Za dom, za drage v hrabri boj
 Tja sred sovražnih čet!
 Med nami vsak je cel junak,
 Naj pade tretji, drugi vsak,
 Da bo le dom otet!

Simon Gregorčič.

25. Savica.

Moderato.

Gregor Rihar.

1. Noč na ne-bu zve-zdi-ce pri - ži-ga,
 5. Kak pod šumnim slapom kamnje ple - še,

V je - ze - ru njih svit pri svi - tu mi - ga,
 Ki ga val od trd - ne ste - ne kre - še

Nič mi - rú ne dra-mi ti - he - ga; Le Sa -
 In v vr - tin - cih ur - no su - če krog; In Sa -

vi-ca, hči kra-lje-va, Pri-bob - ni in pe-sen
vi-ca, hči kra-lje-va, Pri-bob - ni in pe-sen

pe-va, Od nje do-ma slav-no mir-ne - ga. -ga.
pe-va, Rod slo - ven-ski bra-ni lju-bi Bog! Bog!

I. II.

25. Savica.

- Noč na nebu zvezdice prižiga,
V jezeru njih svit pri svitu miga,
Nič mirú ne dramí tihega;
Le Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesen peva
Od nje doma slavno mirnega.
- Megla zgine, jutra zor vzdig'vati,
Mladi dan začne se oživljati,
Vsa narava radost diha le;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesen peva,
Da srce slovensko milo je.
- Kar oblaki gor se pripodijo
In dolino mirno zatemnijo,
Hudo vreme krog in krog vrši;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesen peva,
Da zmag'valca črez Slovenca ni.

4. Blisk obžari strmo peč višave,
Grom pretresa žile sive glave,
Piš podi razpenjeno vodo;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesen peva,
Hrabrosti slovenske kon'c ne bo.
5. Kak' pod šumnim slapom kamnje pleše,
Ki ga val od trdne stene kreše
In v vrtincih urno suče krog;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesen peva,
Rod slovenski brani ljubi Bog!
6. Blisk povgasne, grom strašilni mine,
In nebo zdaj čisto čez doline
Se razpenja, hladni diha pih;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesen peva
Od prelepih časov svobodnih.
7. Že počiva mirno vsa narava,
Od Savice proč čolniček plava,
Zadnjič slišim zdaj še pesmico;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni, razglasno peva
Od Sloven'je slavno pesmico.

Dr. Lovro Toman.

26. Žalosten glas zvonov.

Andantino.

Gregor Rihar.

1. Po - jó, po-jó zvo - no - vi, Od daljnih dveh stra-
5. Po - jó, po-jó zvo - no - vi, Dveh src je mir o-

nij, dveh stranij, V bel' dan do-né gla - so - vi, Ki
tet, mir o - tet. Slo - vo jemljó zvo - no - vi: Bog

zar-ja ga zla - ti, Ki zar-ja ga zla - ti. Po-
te ob-va-ri svet, Bog te ob - va - ri svet!

zar-ja ga
-vari, obva-

jó, po-jó zvo - no - vi, Po - jó! Po - jó!

zvo-no-vi.

26. Žalosten glas zvonov.

1. Pojó, pojó zvonovi
Od daljnih dveh stranij,
V bel' dan doné glasovi,
Ki zarja ga zlati.	3. U gradu gospodična
Je zapustila svet,
V cvetlicah bledolična
Leži mladosti cvet.
2. U gradu začrnelem
Glasi se prvi don;
Pa v samostanu belem
Odpeva drugi zvon.	4. U samostanu druga
Prisego govori,
Zvestó ljubit' sopruža,
Ki v nebu ji živi!

5. Pojó, pojó zvonovi,
Dveh src je mir otet.
Slovo jemljó zvonovi:
Bog te obvari svetl

27. Vse mine.

Dr. Gustav Ipavec.

Allegretto.

1. Kje so mo-je ro-ži-ce, Pi-sa-ne in be-le?
5. Kje je ti-sta de-kli-ca, V vr-tu je se - de-la,

Moj'ga sr-ca lju-bi-ce Žlahtno, žlahtno so cve-te-le.
Le-pa kakor ro-ži-ca, Pesmi, pes-mi-ce je pe-la?

Ah, pomlad je šla od nas, Vze-la jih je zima, mraz.
Hi-tro, hi-tro mi-ne čas, Mi-ne tu-di lep o-braz.

li-ne, Vmes šu-me-nje bi-strih rek; Da-leč,
se-lja, Ko se lu-na mi bli-šči, Bi-ti

da-leč so pla-ni-ne, Da-leč Sa-ve je iz-tek.
mi je srč-na že-lja V kri-lu tvojem slednje dni.

29. Tiha luna.

<p>1. Tiha luna jasno sije,
Duh moj misli na svoj dom.
Srce zanj'ga strastno bije,
Bog vé, kdaj ga videl bom.
Vmes so hribi in doline,
Vmes šumenje bistrih rek;
Daleč, daleč so planine,
Daleč Save je iztek.</p> | <p>2. Srečna zemlja mi domača,
Drag mi zmir je tvoj spomin;
K tebi srce se obrača
Sred težavnih bolečin.
Sred radostnega veselja,
Ko se luna mi blišči,
Biti mi je srčna želja
V krilu tvojem slednje dni.</p> |
|--|--|

30. Avstrija moja.

Maestoso. *Anton Nedvčd.*

Do-mov-je mo-je, Av-stri-ja, Ti bi-ser vse-ga

si sveta! In za-te, za-te jaz gorim, In za-te, za-te

rit. **Soli.** *a tempo.* *mf*

le ži-vim. Ko bi v iz-bi-ro dal mi Bog, Da

rit. *mf* *a tempo.*

Tutti.

dom po-i-ščem si o-krog, Ne dvo-jil bi, Ne

dvo-jil bi ter re-kel koj ter re-kel koj: Ti

Av - stri-ja, ti dom si moj! Ti Av-stri-ja, ti
 Ti Avstri-ja, ti

Av-stri-ja, ti dom si moj! O do-mo-vi - na

Av-stri-ja, Ti bi-ser vse-ga si sve-ta! Bo-

bolj mirno.
 ga - stva ti ro - di mor-je, Vi - so - ka go-ra
 Bogastva ti ro-di morje, rodé goré,
pp
pp
bolj mirno.

in po-lje, Go - ji se v te-bi mož krepost, Do-

ro-di polje, se v tebi mož go-ji krepost,

ma je ženska tu zve-

Doma je ženska tu zve-stost. Za - to mi duh, za-

to mi duh u - net za-poj, u - net za-poj: O

Av - stri - ja, ti dom si moj! O Av - stri - ja, ti
O Av - stri - ja,

dom si moj! O Av - stri - ja! O do - mo - vi - na,

rit. *a tempo.*

rit. *a tempo.*

Av - stri - ja, Ti bi - ser vse - ga si sve - ta! In

kaj dr - ži te, kaj kre - pi, Da vsak so - vrag se

te bo - ji? Da vsak so - vrag se te bo -

Da vsak so - vrag se bo -

ji? Je - di - nost tvo - ja njim je
 ji? se te bo - ji? Je - di - nost tvo - ja njim je

Je - di - nost

Jedinstvo, je - di - nost
 jez, Je - di - nost Av - stri - ji je vez, Je -

di - nost Av - stri - ji je vez. Mi je - di - ni gre - mo

za njo v boj, Mi je - di - ni gre - mo za njo v boj, Mi je -

II. *ff* *marcato.*

ril Z o - rož-jem in des-ni-co Ne - si-mo vragu

ff *marcato.*

f

grom; Za - pi-sat v kri pra - vi-co, Ki ter-ja jo naš

f

I. *ff* II. *f*

dom. Z o - dom. Na - prej za-sta-va Sla-ve, Na

v ff *v f*

boj ju-na-ška kri, Za bla-gor o-čet-nja-ve Naj

I. fine. II. fine (coda). *ff* *fff*

puška go-vo-ri! ril Na-prej, na-prej!

Trio. *pp* *p*

Drum, drum, drum, drum. Dra-ga ma-ti

je pro-si-la, Ro-ke o-kol' vra-ta vi-la,

mf *f*

Je pla-ka-la mo-ja mi-la: Tu o-

mf *mf*

sta-ni, lju-bi moj! Z Bo-gom ma-ti

lju - ba, zdra - va! Ma - ti mi je o - čet-

nja - va, Lju - ba mo - ja čast in sla - va.

hajdmo, hajdmo za njo v boj! v boj!

Da capo al II. fine (coda)

34. Naprej!

1. Naprej zastava Slave,
Na boj junaška kri,
Za blagor očetnjave
Naj puška govori!
2. Z orožjem in desnico
Nesimo vragu grom;
Zapisat v kri pravico,
Ki terja jo naš dom.
Naprej . . .
Drum, drum, drum.
3. Dragá mati je prosila,
Roke okol' vrata vila,
Je plakala moja mila:
Tu ostani, ljubi moj!
4. Z Bogom mati ljuba, zdrava!
Mati mi je očetnjava,
Ljuba moja čast in slava;
Hajdmo, hajdmo za njo v boj!
Naprej zastava Slave,
Na boj junaška kri . . .

Simon Jenko.

35. Rojakom.

*Animato.**Davorin Ženko.*

1. Hej, ro-ja-ki, o-pa-suj-mo u-ma svetle meče,
2. Iz pše-ni-ce, vr-li brat-je, ljuljko po-pu-li-mo,

Pleme-ni-ta kri po krepkih na-ših ži-lah te-če;
Zdravo seme v brazde rojstne nji-ve za-plo-di-mo,

Bog nam dal je dobro srce, um in pamet zdravo;
Da se kre-pi o-na od za-ro-da do za-ro-da,

Povzdignimo krepke glase domo-vi-ni v slavo!
Da na zemlji di-či se od vzhoda do za-ho-da.

35. Rojakom.

1. Hej, rojaki, opasujmo uma svetle meče,
Plemenita kri po krepkih naših žilah teče;
Bog nam dal je dobro srce, um in pamet zdravo;
Povzdignimo krepke glase domovini v slavo!
2. Iz pšenice, vrli bratje, ljuljko populimo,
Zdravo seme v brazde rojstne njive zaplodimo,
Da se krepí ona od zaroda do zaroda,
Da na zemlji diči se od vzhoda do zahoda.
3. Dovršujmo nam od zgoraj dano naročilo,
Da ne bo nam solnce za gorami zatonilo,
Da sijalo vedno lepše bo pred naša vrata;
Hej, rojaki, kvišku, da nam pride doba zlata!
4. Populimo trnje, lemež naj ledino reže,
Dokler temna noč na naše grobe se ne vleže;
Vreme se zjasnuje, ne bučijo več vetrovi,
Taja se ledina, vzeli so slovó mrazovi.
5. Drami se prebela vila na zeleni gori,
Sveti se ji lice in okó v rumeni zori;
Hej, rojaki, kako poje, poje in prepeva,
Da se gora trese, da nebeški strop odmeva!

France Cegnar.

36. Lastovki v slovo.

Andante.

Dr. Gustav Iľavec.

Mr-zel ve-ter te-be že-ne, Drobna pti-či-ca od

nas, od nas, Ki iz li - pi - ce ze - le - ne

Piu mosso.

Si mi pe-la kratek čas. Vsako jutro, ptička moja,

Zgo-daj si pre-pe - va - la,

mf *a tempo.*

Si pre - pe - va - la, Vsa-ko noč je

rit. *mf* *a tempo.*

pe-sen tvo-ja Sladko, sladko me za - zi-ba - la,

pe-sen tvo-ja Sladko, sladko me za - zi-ba - la,

p

Vsako noč je pesen tvo-ja Sladko me za-zi-ba-la.

36. Lastovki v slovó.

1. Mrzel veter tebe žene,
Drobna ptičica, od nas,
Ki 'znad lipice zelene
Si mi pela kratek čas.	8. O, povej ji, ljubka mila,
Da vse dobro ji želim,
Da ljubezen ni minila,
In ne bo, doklér živim.
2. Vsako jutro, ptička moja,
Zgodaj si prepevala,
Vsako noč je pesen tvoja
Sladko me zazibala.	9. Blizu mesta griček zali,
Išči griček ograjen,
Ondi najdeš grobec mali
Z rožicami obsajen.
3. Kedarkoli si zletela
V svoje malo gnezdice,
Vsakokrat si mi zapela
Milo pesen v srčice.	10. V črni zemlji tam počiva
Bratec ljubi, bratec moj —
Ptička moja ljubezniva,
Lepo milo tam zapoj.
4. Zdaj pa iz zvonika line
Zadnjo pesen žvrgoliš,
Ker črez hribe in doline
V tople kraje si želiš.	11. Tak' pozdravljaj v tujem svetu
Moj'ga srca ljubčeke,
In o prvem mladem cvetu
Zopet k meni vrni se!
5. Tja, kjer toplo solnce sije,
Kjer nobene zime ni,
Tja naj veter te zavije,
Tam prijatelj moj živi.	12. O da b' cvetje mlad'ga leta
Skoro se prikazalo! —
Oh, znabit' pa bodeš vjeta,
Videti te več ne bo. —
6. O, povej mu, da ga ljubim,
Ljubim svoje kot okó,
In zvestobo mu obljubim,
Dokler srce živo bo.	13. Zdaj boš zapustila mene,
Oj, kak' srce me boli —
Mrzli veter proč te žene,
Pojdi, ker te veseli! —
7. Zleti tudi, ljubezniva,
V ono malo mestice,
Mile solze kjer preliva
Srce moje sestrice:	14. Oh, da ni mi perje danol
Rad, o rad bi spremljal te;
Pa v ledovje zakovano
Moje revno je srcé.

Valentin Orožen.

37. Lepa naša domovina.

Maestoso.

Josip Runjanin.

1. Le-pa na-ša do-mo-vi-na, Oj, junačka zemljo mila,
 2. Vedro nebo, vedro če-lo, Blaga pr-sa, blage no-či,

Stare sla-ve dedo-vi-na, Da bi svagda častna bi-la!
 Toplo le-to, toplo de-lo, Bistre vo-de, bistre o-či,

Mila, kano si nam slavna, Mila si nam ti je-di-na,
 Ve-le gore, ve-li lju-di, Rujna li-ca, rujna vi-na,

Mi-la, kuda si nam ravna, Mi-la, kuda si plani-na!
 Sil-ni gromi, sil-ni u-di: To je na-ša domovi-na!

37. Lepa naša domovina.

1. Lepa naša domovina,
Oj, junačka zemljo mila,
Stare slave dedovina,
Da bi svagda¹ častna bila!
Mila, kano² si nam slavna,
Mila si nam ti jedina,
Mila, kuda³ si nam ravna,
Mila, kuda si planina!
2. Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga prsa, blage noči,
Toplo leto, toplo delo,
Bistre vode, bistre oči,
Vele⁴ gore, veli ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi:
To je naša domovina!

3. Teci, Savo, Dravo, teci,
Nit ti Dunaj silu gubi,⁵
Kud⁶ li šumiš, svetu reci:
Da svoj narod Slovan ljubi,
Dok⁷ mu njive sunce grije,
Dok mu hrašč⁸e bura vije,
Dok mu mrtve grob sakrije,
Dok mu živo srce bije.

Anton Mihanovič.

38. Lahko noč!

Lento. *f* *mf* *Narodna.*

1. Lah - ko noč! Bog nam daj svo-jo po-moč!
2. Sre - čen je, Kdor do - pol-ni de-la vse;

Allegro. *pp*

Ker smo de-lo dokonča-li, Da bi tu-di sladko spali!
Vsa-ki dan 'ma svoje de-lo, Ža-lostno, pa tud' ve-se-lo;

pp

¹ vedno; ² kako; ³ koder; ⁴ velike; ⁵ Donava ti sile (moči) ne pogubi (uniči); ⁶ koder; ⁷ dokler; ⁸ hrastje, hrastove.

p

Ker smo de-lo do-kon-ča-li, Da bi tudi sladko spali!
Vsa-ki dan 'ma svo-je de-lo, Ža-lostno, pa tud' ve-se-lo;

p

Lento.
mf

Vsa vro-či-na je zdaj proč, Lah-ko, lah-ko
Kdor dolž-no-sti vse sto-ri, Lah-ko, lah-ko

f

Lah - - ko

mf

f

Lah-ko, lah-ko

I. *mf* II. *p*

noč! Lah - - ko noč!
spi. Lah - - ko spi.

mf *p*

38. Lahko noč!

1. Lahko noč!
Bog nam daj svojo pomoč!
Ker smo delo dokončali,
Da bi tudi sladko spali.
Vsa vročina je zdaj proč,
Lahko noč!

2. Srečen je,
Kdor dopolni dela vse;
Vsaki dan 'ma svoje delo,
Žalostno, pa tud' veselo;
Kdor dolžnosti vse stori,
Lahko spi.

3. Vsaki dan
Naj bo dobro dokončan!
Zdaj počivat zdravi gremo;
Al' pa vstanemo, ne vemol
Smrtna ura, zadnji dan
Je neznan.
4. Sprav'mo se,
Roke si podajmo šel
Naj sovraštvo naše mine,
Vsaka jeza 'z srca zgine,
Prej da solnce zašlo bo
Za goró.
5. O Gospod!
Le ne hodi ti odtod!
Ker se nam bo vse stemnilo,
Nam življenje to minilo,
Jezus, ne zapusti nas
Zadnji čas!
6. Enkrat pa,
Ko se pot nam dokonča,
Bomo zemljo zapustili,
Se k očetu povrnili,
Pojdimo vsi trudni spat,
Zopet vstat.
7. Svetla so
Vrata gor' v sveto nebó;
Težkih skrbij le-te zemlje
Srce tja s seboj ne jemlje,
O, kak bode gor' lepól
Le domól
8. Prej in zdaj
Križev poln je le-ta kraj,
Hudo z dobrim se vojskuje,
Zemljo z revo napolnjuje;
Miru najti ni tu nam:
Mir bo tam!

9. Lahko noč!
Tamkaj vid'mo se drugoč,
Kaj bi se več smrti bali,
Enkrat bomo zopet vstali;
Vzdram'la bo nas božja moč!
Lahko noč!

Anton Slomšek.

39. Mladini.

Con fuoco.

Anton Hajdrih.

ri - tar - dan - do.

1. Od U - ra - la do Tri - gla - va, do Tri - gla - va,
4. Oj mla - di - no, k maj - ci le - ti, k maj - ci le - ti,

f

f

ri - tar - dan - do.

a tempo. *ri - tar - dan - do.*

Kr-ko-noš i do Bal - ka - na, do Bal - ka - na
Hva-taj u-ma svět-le me - če, svět-le me - če

a tempo. *ri - tar - dan - do.*

mf a tempo. *maestoso.*

Ču-va narod majka Sla - va Goro-stas-nog' ve-li-
Za slo - bo-du i krst sve - ti, Za slo - bo-du i krst

mf a tempo. *maestoso.*

ka - na, Na - rod, na - rod ču-va maj-ka Sla - va.
sve - ti, Mla-dež, mla-dež slav-ska ne od - re - če.

39. Mladini.

1. Od Urala do Triglava,
Krkonoš i do Balkana
Čuva narod majka Slava
Gorostasnog' velikana.
2. Pesen mila od uzhoda
Se razlega — tugu pěva,
Pesen taka od zahoda
Se odměva — narod zěva;
3. Bogu tuži svoje muke,
Srčne boli mu odkriva,
Dětca sklapa svoje ruke,
Nada majke bistra, živa.
4. Oj mladino, k majci leti,
Hvataj uma svět-le meče
Za slobodu i krst sveti!
Mladež slav-ska ne odreče.

Dr. Jakob Razlag.

40. Molitev.

Allegro maestoso.

Davorin Jenko.

Ti, ki si u - stva-ril Nas ko list-ja, tra - ve,

Pol sve-ta po - da - ril Si-nom maj-ke Sla - ve:

Čuj nas, čuj nas, čuj nas, večni Bog!

Moderato.

Tvo-ji smo si-

Moderato.

Tvo-ji smo si - no - vi, De - la bla-go -

no - vi, De - la bla-go - slo -

slo-vi Na-ših sla-bih rok.

vi Na-ših sla-bih rok — — Ti nas va-ruj

p Ti nas varuj zmot, O - če, z na-mi
 Ti nas va - ruj zmot, O-če, z na - mi

zmot, — — O-če, z nami bo-

bo-di, Ka - ži pra-vo pot,
 Ka-ži pra - vo pot,

di, Ka-ži pravo pot, — — Ki do sreče

cres — cen — do e ac —

ce — le — ran — do. *Allegro con forza.*

Ki do sre-če vo-di;
 Ki do sre - če vo-di; Ti nam daj kre-

vo — — — — — di;

ce — le — ran — do.

V dja - nju naš po-

po-sti, Da, kar sklene um, V djanju naš po-

Da, kar sklene um,

gum
V dja-nju naš po-gum Ska - že brez sla - bo - -
gum sla - bo - stil

V dja-nju naš po-gum

piu mosso.
ff
stil!
Ti, ki si u - stva-ril Nas ko list-ja, tra-ve,

Čuj nas, čuj nas, Čuj nas, več-ni Bog!

Čuj nas, čuj nas,

Musical score for '40. Molitev.' in G major, 4/4 time. The score is for piano and features two staves. The lyrics are: Čuj nas, več - ni Bog! The dynamics are marked *pp* (pianissimo) and *mf* (mezzo-forte).

40. Molitev.

Ti, ki si ustvaril
Nas ko listja, trave,
Pol sveta podaril
Šinom majke Slave:
Čuj nas, večni Bog!
Tvoji smo sinovi,
Dela blagoslovi
Naših slabih rok.

Ti nas varuj zmot,
Oče, z nami bodi,
Kaži pravo pot,
Ki do sreče vodi;
Ti nam daj kreposti,
Da, kar sklene um,
V djanju naš pogum
Skaže brez slabosti!

Simon Jenko.

41. Pozdrav.

Anton Nedvěd.

Moderato.

Musical score for '41. Pozdrav.' in 3/4 time. The score is for piano and features two staves. The lyrics are: 1. Po-zdrav-ljam te, go-renjska stran, Po-zdravljam te, po- 2. Po-zdrav-ljen bod' ti, go-spo-dar, Pozdravljen bod', po- The dynamics are marked *f* (forte).

Musical score for '41. Pozdrav.' in 3/4 time. The score is for piano and features two staves. The lyrics are: zdravljam te, go - renj - ska stran, In te - be, Bled, ši- zdravljen bod' ti, go - spo - dar, Tri - glav ki - pe - či,

ro - ko znan, In te - be, Bled, in te - be, Bled, ši -
moč - ni var, Tri - glav ki - peč', Tri - glav ki - pe - či,

ro - ko znan! Snež - ni - kov si - vih mno - ži - ca, Pre -
moč - ni var! Pla - ni - ne rož - no ven - ča - ne, Bo -

srč - no bod' po - zdrav - lje - na, Pre - srč - no bod' po - zdrav - lje -
di - te mi po - zdrav - lje - ne, Bo - di - te mi po - zdrav - lje -

na, Pre - srč - no bod' po - zdrav - lje - na!
ne, Bo - di - te mi po - zdrav - lje - nel

a tempo.

Adagio con espressivo.

Bariton solo.

O - to - ka mi-la cerkvica, Ne-bes kra-lji-ca

Zbor. O-to-ka mi - la cerkvica, Ne-bes kralji - ca

in gospá, Lju-bez - ni pol - na, vsmi - lje-

in gospá, Lju-bezni pol-na, vsmiljena, Ljubezni pol-na,

na, Po-niž - no bod',

vsmi-lje-na, Po - niž - no, po - niž-no, po-niž-no

Po-niž-no bod', Po-niž-no, po-

cresc. *mf* *f*

bod', po - niž - no, po - niž - no bod', po-

mf *f*

cresc. *mf*

niž - no bod' po-zdrav-lje - na, Ponižno bod',

p *p* *p*

nižno bod' po - zdrav - lje - na, Po-nižno bod', po-niž - no

p *p*

po-niž-no bod', ponižno bod' po-zdrav-lje - na!

f *pp*

bod' po-zdrav-lje - na!

f *pp*

Moderato.

f

In še en-krat go-renjska stran, In še en-krat, in

f

še en-krat go - renj - ska stran, In ti, o Bled, ši-

ro - ko znan, In ti, o Bled, in ti, o Bled, ši-

p *mf*

ro - ko znan, Snež - ni - kov si - vih mno - ži - ca, Pre-

p *mf*

f *molto rit.*

srč-no bod' po-zdrav-lje-na, Pre - srč-no bod' po-zdrav-lje-

f *molto rit.*

a tempo.

na, Pre - srč-no bod' po - zdrav - lje - nal

a tempo.

41. Pozdrav.

1. Pozdravljam te, gorenjska stran,
In tebe, Bled, široko znan!
Snežnikov sivih množica,
Presrčno bod' pozdravljena!
2. Pozdravljen bod' ti, gospodar,
Triglav kipeči, močni var!
Planine rožno venčane,
Bodite mi pozdravljeni!
3. Otoka mila cerkva,
Nebes kraljica in gospá,
Ljubezni polna, vsmiljena,
Ponižno bod' pozdravljena!
4. In še enkrat gorenjska stran,
In ti, o Bled, široko znan,
Snežnikov sivih množica,
Presrčno bod' pozdravljena!

Andrej Praprotnik.

42. Dramilo mojih rojakov.

Živo. *f* *Leopold Belar.* *p*

1. Kranj'c, glej, tvo-ja zem-lja je zdra - va, Za
2. Za uk si pre - bri-sa-ne gla - ve, Pa

f *p*

prid-ne nje le-ga naj-pra - va; Po-lje, vi-
čed-ne in trd-ne po - sta - ve; I-šče te

no-grad, Go-ra, mor-jé, Ru-da, kup - či - ja
sre - ča, Um ti je dan, Na-šel jo boš, ak'

Te-be re - dé, Ru-da, kup-či-ja Te-be re - dé.
Ni-si za-span, Na-šel jo boš, ak' Ni-si za-span.

42. Dramilo mojih rojakov.

1. Kranj'c, glej, tvoja zemlja je zdrava, 2. Za uk si prebrisane glave,
Za pridne nje lega najprava. Pa čedne in trdne postave,
Polje, vinograd, Išče te sreča,
Gora, morjé, Um ti je dan,
Ruda, kupčija Našel jo boš, ak'
Tebe redé. Nisi zaspan.

3. Glej, stvárnica vse ti ponudi,
Iz rok ji prejemat' ne muči!
Lenega čaka
Strgan rokal,
Pal'ca beraška,
Prazen bokal.

Valentin Vodnik.

43. Jamica.

Gregor Rihar.

Moderato.

mf *p* *rit.*

Ja-mi-ca ti-ha, Ko - ti-ček mi-rú,

a tempo. *f* *p* *rit.*

V te-bi ni kri-ža, Te - žav, ne jo-kú,

a tempo. *f* *p* *rit.*

a tempo. *f* *p* *rit.* *a tempo.* *f*

Vtrujeno vzemi A - damovo kri, V tvojem naročju Po-

a tempo. *p* *rit.* *f* *a tempo.*

rit. *p* *a tempo.* *f* *rit.* *p*

či-ti že-lí. Kratki so dnevi Na sve-tu za nas,

rit. *p* *a tempo.* *rit.*

a tempo. *f* *rit.* *p* *a tempo.* *f*

Urno nam zgine Od-lo-če-ni čas. Blagor jim, kateri V Go-

a tempo. *p* *rit.* *f* *a tempo.*

rit. *p* *a tempo.* *f* *rit.* *p*

spodu zaspé, V slavi nebeški Se tam prebudél

The musical score for 'Jamica' is written in a 3/4 time signature with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). It consists of two systems of music, each with a treble and bass staff. The first system contains the first two lines of lyrics, and the second system contains the next two lines. The score includes various dynamic markings (f, p) and tempo/ritardando markings (a tempo, rit.).

43. Jamica.

<p>1. Jamica tiha,
Kotiček mirú,
V tebi ni križa,
Težav, ne jokú,
Vtrujeno vzemi
Adamovo kri,
V tvojem naročju
Počiti želi.</p> | <p>2. Kratki so dnevi
Na svetu za nas,
Urno nam zgine
Odločeni čas.
Blagor jim, kateri
V Gospodu zaspé,
V slavi nebeški
Se tam prebudél</p> |
|---|---|

44. Na grobih.

Davorin Jenko.

Andante. *p*

1. Bla-gor mu, ki se spo - či-je, V čr - ni
3. Brid-ke tu - ge, bo - le - či-ne, Du - ho-

The musical score for 'Na grobih' is written in a 3/4 time signature with a key signature of two flats. It features a single line of music with a treble staff and a bass staff. The score includes dynamic markings (p) and tempo markings (Andante).

zem-lji v Bo - gu spi! Lep - še soln - ce
mor-ni trop skr - bij, Ža - lo - va - nje

nje-mu si - je, Lep - ša zar - ja ru - me - ní.
gren-ko mi - ne, Po - tok solz se po - su - ši.

Ti - ha zem-lja ga ne dra-mi, Štra - sti ne bu -
Ne sle - pi ru - me - no zla - to, Čast, i - mé, na -

či vi - har; Bra - to - ljub - je vla - da
slov in stan; Smrt po - bra - ti pod lo -

v ja-mi, Gre-je prah lju-bez-ni žar.
pa-to, Kar ro-dil je be-li dan.

44. Na grobih.

1. Blagor mu, ki se spočije,
V črni zemlji v Bogu spi!
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.	5. Žezla, palice beraške,
Kdo med temi zbiral bo?
Krona, krila siromaške,
Komu mar je tam za to?
2. Tiha zemlja ga ne drami,
Strasti ne buči vihar;
Bratoljubje vlada v jami,
Greje prah ljubezni žar.	6. Krije vse odeja ena,
Reve in škrlatnike,
Zgrinja travica zelena
Vsem jednake priče.
3. Bridke tuge, bolečine,
Duhomorni trop skrbij,
Žalovanje grenko mine,
Potok solz se posuši.	7. Kar je črna zemlja dala,
Vzame črna zemlja spet,
Duša je iz ječe vstala,
Spela se nad zvezdni svet.
4. Ne slepi rumeno zlato,
Čast, imé, naslov in stan;
Smrt pobrati pod lopato,
Kar rodil je beli dan.	8. Blagor mu, ki se spočije,
V črni zemlji v Bogu spi!
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumeni.

France Cegnar.

45. Nad zvezdami.

Grundman.

Počasi.

Nad zvez-da - mi že bla - ga du - ša tvo - ja
bla - ga du - ša

bi - va, Ko v grob tvoj ža - lost Brid - ke sol - ze

zli - va; Ni - kjer, ni - kjer to - laž - be sr - cu

ni, Ni - kjer, ni - kjer to - laž - be sr - cu

ni. Le križ nam sve - ti go - vo - ri, Da

zo - pet vid' - mo se Nad zvez - da - mi, Da
 vid' - mo v ra - ju več - nem se, Nad zvez - da - mi!
 vi - di - mo se,

The image shows a musical score for a song. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature has one flat (B-flat). The first system contains the lyrics 'zo - pet vid' - mo se Nad zvez - da - mi, Da'. The second system contains the lyrics 'vid' - mo v ra - ju več - nem se, Nad zvez - da - mi!' and 'vi - di - mo se,'. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

45. Nad zvezdami.

Nad zvezdami
 Že blaga duša biva,
 Ko v grob tvoj žalost
 Bridke solze zliva;
 Nikjer tolažbe srcu ni.
 Le križ nam sveti govori,
 Da zopet vid'mo se
 Nad zvezdami,
 Da vid'mo v rajju večnem se,
 Nad zvezdami!

B.

Mešani zbori.

Messni zbori.

46. Oblakom.

Anton Nedvěd.

Andante.

1. Oj, ob-la - ki, kaj hi - ti - te Tak' na-prej, postojte
3. Al' ob-la - ki le be - ži - jo, Za moj klic ne ma-ra-
4. Oh, po-vej-te, da is - kre-no Lju-bim vse pri-ja-te-

vsaj! Z va-mi i - ti do - vo - li - te V sreč-ne
jo, Me-ne sa - me-ga pu - sti - jo In na-
lje, Po - že - lju - jem nei-zre - če - no En-krat

kra-je mi na - zaji |
prej le ja - dra - jo. } Tuj'c med tujci prevzdihujem, Se vto-
vi - de - ti jih še. }

la - ži - ti ne vem, Z va-mi, z va - mi i - ti po-že-

lju-jem; Oh, ob-la - ki, naj tja grem! Z va-mi, z va-mi

i - ti po-že-lju-jem; Oh, ob-la - ki, naj tja grem!

The musical score consists of three systems of staves. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The first system includes dynamic markings *p*, *mf*, and *p*. The second system includes *f*, *p*, and *p*. The third system includes *f* and *p*. The lyrics are written below the vocal line.

46. Oblakom.

1. Oj, oblaki, kaj hitre
Tak' naprej, postojte vsaj!
Z vami iti dovolite
V srečne kraje mi nazaj!	3. Al' oblaki le bežijo,
Za moj klic ne marajo,
Mene samega pustijo
In naprej le jadrajo.
2. Tuj'c med tujci prevzdihujem,
Se vtolažiti ne vem,
Z vami iti poželjujem;
Oh, oblaki, naj tja grem!	4. Oh, povejte, da iskreno
Ljubim vse prijatelje,
Poželjujem neizrečeno
Enkrat videti jih še!

Gr. Krek.

47. Na goro.

Anton Nedvěd.

Živo.

Na go-ro, na go-ro, Na str-me vr-hé, Tja

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 2/4. The music begins with a forte (*f*) dynamic. The lyrics are written below the notes.

kli-če in mi-če In va-bi sr-cél! Na go-ri cvet-

The second system continues the piece. It features a piano (*p*) dynamic marking above the treble staff and below the bass staff. The lyrics are written below the notes.

li-ce Naj-zal-še cve-tó, In pti-ce pre-lju-be Naj-

The third system includes a *riten.* (ritardando) marking above the treble staff and below the bass staff, followed by a *p a tempo.* marking. The lyrics are written below the notes.

slaj-še po-jó! Nad ma-no na go-ri Je svo-bod-ni

The fourth system concludes the piece. It features a *ritard.* marking above the treble staff and below the bass staff, followed by a *f a tempo.* marking. The lyrics are written below the notes.

mf dom, Is - kal ga in na - šel Bliz' ne - ba le bom, Is
f

mf *f*

Meno mosso.
p kal ga in na - šel Bliz' ne - ba le bom! Na go - ri pod
p *Meno mosso.*

p ma - no Ob - la - ki vi - sé, Nad ma - no vi - ša - ve Bli -
p

mf *a tempo.* šči - jo ved - ré! Na svo - bodni gori Ni zemskih nad -
mf *a tempo.*

log, Nad ma-no, pod ma-no, Krog me-ne je Bog, Nad

f *ff*

ma-no, pod ma - no, Krog me-ne je Bog! Te-daj le na

ten. *rit.* *f* *Tempo I.*

ten. *rit.* *f* *Tempo I.*

go-ro, Na str-me vr-hé, Tja kli-če in mi-če in

va - bi sr-ce, Tja kli-če in mi-če in va-bi sr-cel

molto rit.

molto rit.

47. Na goro.

<p>1. Na goro, na goro,
Na strme vrhé,
Tja kliče in miče
In vabi srcél</p> <p>2. Na gori cvetlice
Najzalše cvetó,
In ptice preljube
Najslajše pojó!</p> <p>3. Nad mano na gori
Je svobodni dom,
Iskal ga in našel
Bliz' neba le bom.</p> | <p>4. Na gori pod mano
Oblaki visé,
Nad mano višave
Bliščijo vedré.</p> <p>5. Na svobodni gori
Ni zemskih nadlog;
Nad mano, pod mano,
Krog mene je Bog!</p> <p>6. Tedaj le na goro,
Na strme vrhé,
Tja kliče in miče
In vabi srcél</p> |
|--|--|

Miroslav Vilhar.

48. Nazaj v planinski raj.

Quasi allegretto. Lahko.

Anton Nedvěd.

mf

1. Pod tr - to bi - vam zdaj V de - že - li raj - sko
2. Tu ze - len dol in breg, Tu cvet - je že bu -
3. Glej ta do - lin - ski svet, Te zla - te vin - ske

mf

mi - li, Sr - cé pa gor mi si - li Na - zaj v pla - nin - ski
dí se, Tu ptič - ji spev gla - sí se, Go - ré še kri - je
gri - če! Te nič, te nič ne mi - če Njih juž - ni sad in

Za-kaj na-zaj, na-

raj! Na - zaj v pla-nin-ski raj!
 sneg, Go - ré še kri-je sneg.
 cvet? Njih juž-ni sad in cvet? Za-kaj na-zaj, na-

zaj?
 Zakaj na-zaj? Zakaj na-zaj? Na - zaj? na-
 zaj?
 Zakaj na-zaj? Na - zaj,

zaj, na - zaj, nazaj v planinski raj, v planinski
 na - zaj, na - zaj

raj! Na-zaj v planinski raj! Nazaj v planinski raj!

Lento.

pp

4. In to ti nič ni mar, Da dra-gi srčno - vdani, Ti

pp

4. In to ti nič ni mar, Da dra-gi srčno - vdani, Ti

pp

p

kli-če-jo: »O - sta - ni, o - sta - ni, o -

p

kli-če-jo: »O - sta - ni

sta-ni, o-sta - ni, Ni - kar odtod, ni - kar!

Ni - kar odtod, ni - kar!

p Za-kaj, za-

mf Za-kaj, za-kaj na - zaj? *f* Ne prašajte, za-

na - zaj, na-zaj?

mf Za - kaj na - zaj? *f* Ne prašajte, za-

molto cresc. kaj na-zaj?

p

kaj! ne pra-šaj-te, za - kaj!

p

za-kaj, za - kaj!

p

kaj! ne pra-šaj-te, za - kaj, za - kaj!

p

za - kaj!

Tempo I.

mf

5. O, zla-tih dnij spo-min Me vleče na pla-ni - ne, Po

mf

njih sr - ce mi gi - ne, Saj jaz pla-nin sem sin! Saj

f

f animato.

jaz planin sem sin! Te - daj na-zaj, te - daj nazaj, te

f animato. *f.*

daj na - zaj, te - daj na-zaj, na - zaj v pla-nin-ski

raj! Na - zaj, na - zaj, na-

p *mf* *f*

p *mf* *f*

na - zaj, na - zaj,

zaj, na-zaj v pla-nin-ski raj, v pla-nin-ski raj, Na-

p *f*

f *p* *f*

na - zaj

The image shows a musical score for a song. It consists of two staves, a treble clef on top and a bass clef on the bottom. The key signature has one flat (B-flat). The melody is written in a simple, folk-like style. There are dynamic markings: *pp* (pianissimo) and *rit.* (ritardando). The lyrics are written below the notes.

rit.
pp raj!

zaj v pla-nin-ski raj, na-zaj v pla-nin-ski raj!

pp raj!
rit.

48. Nazaj v planinski raj!

<p>1. Pod trto bivam zdaj
V deželi rajskomili,
Srcé pa gor mi sili
Nazaj v planinski raj.
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!</p>	<p>3. Glej ta dolinski svet,
Te zlate vinske griče,
Te nič, te nič ne miče
Njih južni sad in cvet?
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!</p>
<p>2. Tu zelen dol in breg,
Tu cvetje že budí se,
Tu ptičji spev glasí se,
Goré še krije sneg.
Zakaj nazaj?
Nazaj v planinski raj!</p>	<p>4. In to ti nič ni mar,
Da dragi srčnovdani,
Ti kličejo: »Ostani,
Nikar odtod, nikar!«
Zakaj nazaj?
Ne prašajte, zakaj!</p>
5. O, zlatih dnij spomin
Me vleče na planine,
Po njih srcé mi gine,
Saj jaz planin sem sin!
Tedaj nazaj,
Nazaj v planinski raj!

Simon Gregorčič.

49. Ah, ni li zemljica krasna?

Anton Foerster.

Ah, ni li zem-lji-ca kras-

Ah, ni li zem-lji-ca kras-

I pev-cu i sli-kar-ju

Čilo.

1. Ah, ni li zem-lji-ca krasna, krasna!
2. Ah, ni li zem-lji-ca krasna, krasna!
3. I pev-cu i sli-kar-ju zna-no je:

na, kras-na!
na, kras-na!
zna - no je:

Ah, ni li zem-lji-ca kras-
Tenor. Ah, ni li zem-lji-ca kras-
I pev-cu i sli-kar-ju

Oj, pti - či - ce to ve - dó,
Vé re - ka in je - - ze - ro,
In dru - gi ljud - je ve - dó:

na, kras-na! *f*
na, kras-na!
zna - no je: *p* Ki
Ki
In

Ki svi - le - na i - ma - jo kri - la, Iz
Ki v zrk - lo si bo - ja - ta zve - sto Hol-
In kdor si ne sli - ka, ta pe - va, Kdor

svi - le - na i - ma - jo kri - - - la,
v zrk - lo si bo - ja - ta zve - - - sto
kdor si ne sli - ka, ta pe - - - va,

gr - la vre pe - sen jim mi - la Tjakaj v modro, modro ne -
 mi - če in vrt - ce in me - sto In meg - li - ce, ki tam plu -
 pe - va ne, te - mu od - me - va, Oj, sr - ce ča - rob - no ta -

bó, Tja - kaj v mo - dro, mo - dro ne - bó.
 jó, In meg - li - ce, ki tam plu - jó.
 kó, Oj, sr - ce, ča - rob - no ta - kó.

49. Ah, ni li zemljica krasna?

1. Ah, ni li zemljica krasna?
 Oj, ptičice to vedó,
 Ki svilena imajo krila,
 Iz grla vre pesen jim mila
 Tjakaj v modro, modro nebó.
2. Ah, ni li zemljica krasna?
 Vé reka in jezero,
 Ki v zrklo si bojata zvesto
 Holmiče in vrtce in mesto
 In meglice, ki tam plujó.
3. I pevcu i slikarju znano je,
 In drugi ljudje vedó,
 In kdor si ne slika, ta peva,
 Kdor peva ne, temu odmeva,
 Oj, srce čarobno takó.

Po Reinicku Aleksij Ušeničnik.

50. Domovina.

Anton Foerster.

Allegretto.

Be-se-da slad-ka, do-mo - vi-na, Be-se-da

p *mf*

slad-ka, domo - vi-na, Ne pri-deš več mi iz spo-

f *f*

Soli.

Kot is-kra ži-va v sr-cu tliš,

Lju-

mi-na; Kot is-kra ži-va v sr-cu tliš, Lju-

p *p*

Kot is-kra ži-va v sr-cu

be-zen k se - bi mi bu - diš, bu-
 tliš, Lju - be-zen k se-bi mi bu-
 be-zen k se - bi mi bu - diš, bu-
 tliš, Lju - be-zen k se-bi mi bu-

diš. *Tutti.* Ko solnca žar na Sr-cé ve-
 diš. Ko solnca žar na te-be si - je, Sr-
 diš. *p* *mf*

se - lo ža - lost tr-ga
 cé ve-se-lo v me-ni bi - je; Al' žalost tr - ga
f

mi du-há, *riten. e dim.*
 mi du-há, Meg - la ne-sreč ak' te ob - dá.
riten. e dim.

*Andantino.**mf* Tenor solo.

Ob - lič - je ak' je jasno tvo-je, Ve-

Tutti. *pp* Obličje ak' je jasno tvo-je, Vese-lo mo-ja

selo moja struna po - je; In če o-ko se ti sol-

stru - na po - je; In če o-ko se ti sol-

mf *rit.* zi, V po - to - kih mo-je se to - pi.

pp rit. zi, V po-to-kih mo - je se to - pi.

Allegretto.

O, si - jaj, si - jaj, soln-ce mi - lo, o, si - jaj

si - jaj, solnce mi - lo, Na lju-be do-mo-vi-ne

Soli.

Ob - lič - je jas - ni ji tem - nó, In
kri-lo! Ob - lič - je jas - ni ji tem - nó, In

Ob - lič - je jas - ni ji tem -
kra-si s cvet-jem jo lju - bó, lju-
nó, In kra-si s cvetjem jo lju-
kra-si s cvet-jem jo lju - bó, lju-
nó, In kra-si s cvetjem jo lju-

Tutti.

ból O, si-jaj, si - jaj, Na lju-be

ból O, si-jaj, si-jaj, solnce mi-lo, Na

ból

do - mo-vi-ne Ob - lič - je jas-ni

lju-be domovine kri - lo! Ob - lič-je jas - ni

ji temno,

ji tem-nó, In kra-si s cvet-jem jo lju-

Ob - lič - je jas - ni ji tem-

ból Ob - lič - je jas - ni ji tem-

pp sempre.

pp sempre.

nó, In kra - si jo lju - ból

In kra - si s cvet - jem jo lju - ból

nó, In kra-si s cvetjem jo lju - ból

In kra - si s cvet - jem jo lju - ból

The musical score is written for piano and voice. It consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature. The music features a melody in the upper voice and a harmonic accompaniment in the piano. Dynamics include *pp* (pianissimo) and *mf* (mezzo-forte). The piece concludes with a *rit.* (ritardando) marking.

50. Domovina.

1. Beseda sladka, domovina,
Ne prideš več mi iz spomina;
Kot iskra živa v srcu tliš,
Ljubezen k sebi mi budiš.	3. Obličje ak' je jasno tvoje,
Veselo moja struna poje;
In če oko se ti solzi,
V potokih moje se topi.
2. Ko solnca žar na tebe sije,
Srcé veselo v meni bije;
Al' žalost trga mi duhá,
Meglà nesreč ak' te obdá.	4. O, sijaj, sijaj, solnce milo,
Na ljube domovine krilo,
Obličje jasni ji temná
In krasi s cvetjem jo ljubol

Andrej Praprotnik.

51. Naše goré.

Živo in krepko.

Anton Foerster.

Mo - goč-no se dvi-ga-jo na - še go - ré, O-

The musical score is for piano in 3/8 time. It features a rhythmic melody with eighth notes and quarter notes. The piece is marked *f* (forte) at the beginning and *p* (piano) at the end. The key signature has one flat (Bb).

zi-ra-jo se na cve-to-če po-lje, Po-ši-lja-jo

mf

to-ke mu bi-strih vo-dá, Na-vzdol se pod-vi-za-jo

f

hče-re go-rá,
hče-re go-rá, Na-vzdol se pod-vi-za-jo hče-re go-

Na-vzdol se pod-vi-za-jo hče-re go-rá.
rá, go-rá. Po-

p

p *cresc.*

zdrav-lja-jo rod, ki se dvi-
 zdrav-lja-jo rod, ki se
 rod, *cresc.*

mf

dvi - ga na dan, In
 ga na dan, In last i-me - nu-
 ki se dvi-ga na dan, In last i-me - nu-

cresc. *f*

last i-me - nu-je go - ro i - no
 -je go - ro
 -je go - ro *cresc.*

p *ritard.* *a tempo.* *Soli.*

plan, Po-zdrav-lja-jo ga, na u - ho mu bob-né:
p *ritard.* *mf* Naj
a tempo.

vo-lja tak krepka ko tvo-je go - ré, Naj vo-lja tak

Naj moč ti bo ta-

Naj moč ti bo ta - -

krepka ko tvoje go - ré. Naj moč ti bo ta-

ka ko tvo-jih je rek, Ki

ka ko tvo - - jih je rek, Ki
ka ko tvo-jih je rek,

ka ko tvo - - jih je rek, Ki

tr - ga - jo jez in po - tre - sa - jo

tr - ga - jo jez in po - tre - -
tr - ga - jo jez in po - tre - sa - jo

tr - ga - jo jez in po - tre - -

breg,

- sa-jo breg, Al' mir - no, po-

breg,

- - sa-jo breg, Al' mir-no, po - nos-

nos - - no sr - cé naj ti bo,

no, po - - - no sr - cé naj ti bo,

mf

mf

Ko tvo-je po-mla-

tvo-je po-mla-

mf Ko tvo-je po-

je cvet-

- di po - lje je cvet-

mla - - di, po - mla-di po - lje je cvet-

no. *rit.* **Tutti.**
a tempo.

no, cvet-no,

no. *rit.* *mf* Naj vo-lja tak krep-ka ko tvo-je go-

mf Naj

ré, Naj vo-lja tak krep-ka ko tvo-je go - ré, Naj

moč ti bo ta - ka ko tvo-jih je

moč ti bo ta - - ka ko tvo-jih je

moč ti bo ta - ka ko tvo-

rek, Ki tr - - ga-jo jez

- jih je rek, Ki tr-ga-jo jez

rek, Ki tr-ga-jo jez

- - - jih je rek, Ki tr - - ga-jo jez

in po - tre - sa - jo breg,

in po - tre - - sa - jo breg, Al'

po - tre - sa - jo breg,

in po - tre - - - sa - jo breg, Al'

mir - - no, po - nos - - no sr - cé

mir - no, po - nos - - no, po - nos - - no sr -

Ko tvo - je po - mla - -

naj ti bo, Ko tvo - je po -

cé naj ti bo, Ko tvo - je po - mla - - -

- di po - lje je *rit.* cvet-

mla-di, po - mla - di po - lje je je cvet-
cvet-

di, po - mla - di po - lje je *rit.* cvet-

no. *p a tempo.* *rit.*

no, Ko tvo-je po - mla-di po - lje je cvet - no.

no. *p a tempo.* *rit.*

51. Naše goré.

1. Mogočno se dvigajo naše goré,
Ozirajo se na cvetoče poljé,
Pošiljajo toke mu bistrih vodá,
Navzdol se podvizajo hčere gorá.
2. Pozdravljajo rod, ki se dviga na dan,
In last imenuje goró ino plan,
Pozdravljajo ga, na uhó mu bobné:
Naj volja tak krepka ko tvoje goré.
3. Naj moč ti bo taka, ko tvojih je rek,
Ki trgajo jez in potresajo breg,
Al' mirno, ponosno, srcé naj ti bo,
Ko tvoje pomladi polje je cvetno.

52. Naša zvezda.

Anton Nedvěd.

Lento.

p

Zvez-da mi-la je mig-lja-la In naš rod vo-

p

p *mf*

di-la je; Lep-še nam ta zvez-da za-la,

p *mf*

p

Ne-go vse, sve-ti-la je. To-da, oh, za

p

p

go-ro vto-ne, Skri-je se za tem-ni gaj;

p

f Vprašam svetle mi-li - jo - ne, Vpra-šam svet-le mi - li

jo - ne: Vr-ne li se še ke - daj?

p

p A mol-čé zvez - di - ce jas-ne, Od - go - vo - ra

p

ne ve - dó, Dol z ne-ba vi - ša - ve kras-ne

f

pp Né-mo, né-mo, né-mo na vpra-šal-ca

zró. Pri - di, Pri - di, zvez-da na - ša,

pri - di, pri - di, zvez-da na - ša, Jas - ne v nas u - pri o -
pri - di,

či, Jas-ne v nas u - pri o - či, Naj moj dom te zo - pet
Naj

vi - di, Zla - ta zvez - da,
zla - ta zvez - da sreč - nih dnij!

The image shows a musical score for a song. It consists of two systems of music. Each system has a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (bass clef). The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/4. The lyrics are written below the vocal line. The first system ends with a double bar line and repeat dots. The second system also ends with a double bar line and repeat dots.

52. Naša zvezda.

1. Zvezda mila je migljala
In naš rod vodila je;
Lepše nam ta zvezda zala,
Nego vse, svetila je.
2. Toda, oh, za goro vtone,
Skrije se za temni gaj;
Vprašam svetle milijone:
Vrne li se še kedaj?
3. A molčé zvezdice jasne,
Odgovora ne vedó,
Dol z nebá višave krasne
Némo na vprašalca zró.
4. Pridi, zvezda naša, pridi,
Jasne v nas upri oči,
Naj moj dóm te zopet vidi,
Žlata zvezda srečnih dnij!

Simon Gregorčič.

53. Veseli pastir.

Allegro ma non troppo.

Anton Nedvěd.

Za - kriv - lje - no pa - li - co v ro - ki, Za

tra - kom pa šo - pek cvet - lic. Ko kralj po pla - ni - ni vi

so - ki Po - ha - jam za tro - pom ov - čic. Saj

tu - kaj na solnčni vi - ša - vi Le sam sem, le sam gospo

mf

dar, Ži - ve - jem po pa - me - ti zdra - vi, Za

mf

mu-he mi ljudske ni mar, Za mu-he mi ljudske ni

mf

p

mar. Ni - ko - mur tu ni - sem na po - ti, Na

p

po - ti ni me - ni ni - kdó, Kdo či - sto ve - se - lje mi

mf

mo - ti, Kdo mo-ti živ-lje-nje mir - nó? Ni-

pp

pp

kdar ne zmra-či se mi če-lo, Ni-kdar ne stemné se o-

či, In po-jem in u-kam ve - se - lo, Da

f

f

In po - jem in

z go-re v go-ró se gla - si, Da z go-re v go-ró se gla-

si. Naj dru-gi o-ko-li po sve-ti Si

i-šće-jo sla-ve, bla-gá, Jaz ho-čem na go-ri ži-
 Jaz ho-čem na go-ri ži-
 Jaz ho-čem na go-ri ži-

vé-ti, Tu sre-ča, tu mir je do-má, Tu

sre-ča, tu mir je do-má. Za čre-di-co krotko po-

pe - val Bom pes-mi-ce svo-je slad - ké, Do-

lin-cem glasno raz-o - dé - val, Kar pol-ni mi srečno sr-

cé, Kar pol-ni mi srečno sr - cé. Ne,

Kar pol-ni, Kar

pa-li-ce svo-je ov - čar-ske Za žez-lo kra-lje - vo ne

dam, In raj - ši, ko kro-ne ce - sar - ske, In

raj - ši, ko kro-ne ce - sar - ske, Cvet-li - ce na gla-vi i-

mám, Cvet - li - ce na gla-vi i - mám, Cvet-

li - ce na gla - vi, na gla - vi i - mám!

53. Veseli pastir.

1. Zakrivljeno palico v roki,
Za trakom pa šopek cvetic,
Ko kralj po planini visoki
Pohajam za tropom ovčic.

2. Saj tukaj na solnčni višavi
 Le sam sem, le sam gospodar,
 Živejem po pameti zdravi,
 Za muhe mi ljudske ni mar.
3. Nikomur tu nisem na poti,
 Na poti ni meni nikdó;
 Kdo čisto veselje mi moti,
 Kdo moti življenje mirnó?
4. Nikdár ne zmrači se mi čelo,
 Nikdar ne stemné se oči,
 In pojem in ukam veselo,
 Da z gore v goró se glasi.
5. Naj drugi okoli po sveti
 Si iščejo slave, blagá,
 Jaz hočem na gori živeti,
 Tu sreča, tu mir je domá.
6. Za čredico krotko popeval
 Bom pesmice svoje sladké,
 Dolincem glasnó razodeval,
 Kar polni mi srečno srce.
7. Ne, palice svoje ovčarske
 Za žezlo kraljevo ne dam,
 In rajši, ko krone cesarske,
 Cvetlice na glavi imám!

Simon Gregorčič.

54. Po zimi iz šole.

Largo.

P. Hugolin Sattner.

mf *f*

Vse be-lo! Dol je bel in breg, Pod

mf *f*

no-go škriplje tr-di sneg. U-bo-ge pi-či-ce zmr-

zu-je-jo, No-ži-ce go-le pri-vzdi-gu-je-jo. Za-

Larghetto.

spa-no, kakor da je v šo-li, Iz ne-ba gle-da soln-ce

do-li. Kam je gor-ko-to svo-jo de-lo? Sa-

bi zdaj se ra-do

mo bi zdaj gre-lo, Za-to že skoro pojde

Presto.

spat Za mor-je v svoj kri-stal-ni grad. Od

mra-za škriplje vse in po-ka; Mraz tu-di vama je, o-

Adagio.

tro-ka, Iz šo-le zdaj do-mú gre-dé, Mraz
Mraz va-ma,

Tempo di marcia.

va-ma je. Le var-no dvi-gaj - ta pe-té, Iz

mf

Še mno-go va - ma bo-de

šo-le zdaj do-mú gre-dé. Mnogo vama bode

te-či, Da se do-má

te-či, Da domá pri gorki pe-či O-

f *mf*

pri pe - či O-

gre-je mrz-li ves ži - vot - ček, Kaj gor-ke-ga do-bi že-
gre-je se ži - vot - ček, Kaj gor-ke-ga v že-

Kaj gor-ke - ga do-bi

lod - ček, gor-ke-ga v že-lod - ček.

Soli.
Adagio.

Oh, poln te - žav je in brid-ko - sti že

Tutti.

sam za-če-tek u - če - no - sti. Oh, poln te - žav je

in brid-ko - sti že sam za-če-tek u - če - no - sti.

poln te-žav je in brid-ko - sti že

Poln te-žav in brid-ko-sti

sam za-če - tek u-če - no - sti,

že za-če - tek u-če-no - sti, Res, poln te-

žav je in brid-ko-sti, Res, poln te - žav je in brid-

ko-sti že sam za - če-tek u-če - no - - - sti.

54. Po zimi iz šole.

Vse belo! Dol je bel in breg,
Pod nogo škriplje trdi sneg.
Uboge ptičice zmrzujejo,
Nožice gole privzdigujejo.

Zaspano, kakor da je v šoli,
Iz neba gleda solnce doli.
Kam je gorkoto svojo delo?
Samó bi zdaj se rado grelo,
Zató že skoro pojde spat
Za morje v svoj kristalni grad.

Od mraza škriplje vse in poka;
Mraz tudi vama je, otroka,
Iz šole zdaj domú gredé,
Mraz vama je.

Le varno dvigajta peté,
Iz šole zdaj domú gredé.
Še mnogo vama bode teči,
Da se domá pri gorki peči
Ogreje mrzli ves životček,
Kaj gorkega dobi želodček.

Oh, poln težav je in bridkosti
Že sam začetek učenosti.

»Vrtec.«

55. Kje dom je moj?

Maestoso.

Janez Skraup.

dom je

1. Kje dom je moj? Kje dom je moj? Sa-va
3. Kje dom je moj? Kje dom je moj? Tam, kjer

te - če po rav - ni - nah, Dra - va de - re po pe -
So - ča v blagem kra - ju Vi - je se po - dob - nem

po - mlad - ni
či - nah; Glej, po - vsod po - mlad - ni
ra - ju; Tam, kjer žlaht - ne tr - ti -

mi na po - gled;
cvet, Zem - ski raj mi na po - gled; In to
ce Ven - ča - jo go - ri - či - ce. In to

je slo - ven - ska zem - lja, Na Slo -
je slo - ven - ska kraj - na, Na Slo -

venskem dom je moj, Na Slo-venskem dom je moj!
venskem dom je moj, Na Slo-venskem dom je moj!

Opomba. »Kje dom je moj?« pojejo Čehi navadno jednoglasno (unisono); kedar pa ta napev, ki se je tudi med Slovenci udomačil, spremljajo z orkestrom, rabijo predloženo harmonizacijo.

55. Kje dom je moj?

1. Kje dom je moj?
Sava teče po ravninah,
Drava dere po pečinah;
Glej, povsod pomladni cvet,
Zemski raj mi na pogled.
In to je slovenska zemlja,
Na Slovenskem dom je moj!
2. Kje dom je moj?
Ne poznaš li v zemlji mili
Slavskih sinov hrabrih v sili?
Bister um, dušic krotkost
Sta med družmi njih lastnost.
To pa je slovenski narod,
Med Slovenci dom je moj!
3. Kje dom je moj?
Tam, kjer Soča v blagem kraju
Vije se — podobnem rajju;
Tam, kjer žlahtne trtice
Venčajo goričice.
In to je slovenska krajna,
Na Slovenskem dom je moj!
4. Kje dom je moj?
V sinjega morjá zrcalu,
Čudapolnem ogledalu,

Se primorski kraj blišči
Z brežčeki prijaznimi.
To pa je slovenska zemlja,
Na Slovenskem dom je moj!

5. Kje dom je moj?
Kjer slovenske slišiš peti
Pesni, kjer junaki vneti
Si slovenske deklice
Zbirajo za družice;
Tam, kjer vlada glas slovenski,
Na Slovenskem dom je moj!

6. Kje dom je moj?
Korotan, Primorje, Krajna,
Z njimi Štajer — zemlja s'jajna,
Dom rodú so slavskega,
Dom rodú junaškega.
In to je Sloven'ja mila,
Med Slovenci dom je moj!

56. Po jezeru.

Andante.

Napev M. Vilharjev, harm. M. Hubad.

1. Po je - ze - ru, Bliz' Tri - gla - va, Čol - nič
3. Ri - bam sr - ca Vsem i - gra - jo, Da skak -

pla - va Sem ter tje, V čol - nu glas - no Še pre -
lja - jo Nad vo - dó, Še va - lo - vi Še - pe -

mf poco piu

pe - va, Da od - me - va Od go - ré. Mi - le
ta - jo In šum - lja - jo Med sa - bó: Tu - kaj

mf

mosso. *f* *largo ritard.*

pti - ce po do - li - nah In pla - ni - nah Se bu -
Sla - va ven - ce vi - je, Sr - ce bi - je Nam gor -

f

pa tempo.

dé; Ker so ču - le Pe - sen mo - jo, Vsa - ka
kó; Čuj - te, go - re In bre - go - vi, Da si -

p *pa tempo.*

mf *f*

svo - jo Žvr - go - lé. Ker so ču - le Pe - sen
no - vi Sla - ve smol Čuj - te, go - re In bre -

mf *f*

mo - jo, Vsa - ka svo - jo Žvr - go - lé.
go - vi, Da si - no - vi Sla - ve smo!

56. Po jezeru.

<p>1. Po jezeru
Bliz' Triglava
Čolnič plava
Sem ter tje,
V čolnu glasno
Se prepeva,
Da odmeva
Od goré.</p>	<p>3. Ribam srca
Vsem igrajo,
Da skakljajo
Nad vodó,
Še valovi
Šepetajo
In šumljajo
Med sabó:</p>
<p>2. Mile ptice
Po dolinah
In planinah
Se budé;
Ker so čule
Pesen mojo,
Vsaka svojo
Žvrgolé.</p>	<p>4. Tukaj Slava
Vence vije,
Srce bije
Nam gorkó;
Čujte, gore
In bregovi,
Da sinovi
Slave smo!</p>

Miroslav Vilhar.

57. Svarjenje.

Allegretto quasi andantino.

Narodna, harm. M. Hubad.

1. Sto - ji, sto - ji tam li - pi - ca, Pod li - po
2. O - ko - li mi - ze sto - li - či, Pre - le - pi

hlad-na sen-či - ca, Pa v sen-ci mi - za kam-na-
sto - li re-za - ni; Na sto-lih fant - je mi se-

p Pa v sen-ci mi-za
Na sto-lih fant-je

ta, Na ští - ri o - gle re - za - na. Pa v sen-ci
dé, Med fan-ti de-kli-ce mla - dé. Na sto-lih

mf

mi-za kam-na-ta, Na ští - ri o - gle re-za - na.
fant-je mi se-dé, Med fan-ti de-kli-ce mla - dé.

rit.

57. Svarjenje.

1. Stoji, stoji tam lipica,
Pod lipo hladna senčica;
Pa v senci miza kamnata,
Na štiri ogle rezana.
2. Okoli mize stoliči,
Prelepi stoli rezani;
Na stolih fantje mi sedé,
Med fanti dekllice mladé.
3. Vesele pesni si pojó,
Pijéjo vinčice sladkó;
Prijazno se pomenkvajo
In samski stan obrekvajo.
4. Že priletela ptičica,
Oj drobna ptica pisana.
Že sedla je na lipico,
Zapela tako pesmico:

5. »Devičice, noričice,
Če fantom vse verjamete;
Vam beli grad obetajo,
Pa črne bajte nimajo.
7. »»Le pazi, pazi, ptičica,
Oj drobna ptica pisana:
Če fantje tebe vjamejo,
Ti zlato perje spulijo.«
6. Vesele pesni vam pojó,
Vam vince točijo sladkó;
Ve z njimi se pomenkvate,
In samski stan obrekvate.«
8. »Če meni perje spulijo,
Življenja mi ne vzamejo;
Jaz novo perje spodredim,
In spet v zeleni log zletim.
9. Tam bom po vejah letala,
Dekletom milo spevala:
Jaz sem ostala pisan ptič,
Oj, ti pa nisi več deklíčl«

Narodna.

58. Prememba.

Lahno.

Narodna, harm. P. H. Sattner.

Solo. p *Zbor. f*

1. Kdo bi zmi-rom tu-žen bil? To ne mo-re bi-ti,
2. Kdo bi zmi-rom bil ve-sel? To ne mo-re bi-ti!
7. Vse na zem-lji se zme-ni, To že mo-ra bi-ti;

Solo. p *Zbor. mf*

Bog je pa-met mi de-lil, Tuž-nost raz-po - di - ti.
Kdo bi tu - di zmi-rom pel, Ža-lost mo-ra pri-ti;
Bož-ja vo-lja to sto-ri, Glas-no nas u - či - ti:

Solo.

p

Pri-de čas, da se sol-zim, Raj-ši pa se ve-se-lim,
En čas volj-no po-tr-pim, Pre-več pa se ne sol-zim,
Da bo pri-šla tem-na noč, Nam več de-lat' ne bo moč,

p

Zbor.

p

Ka-kor znam, si kra-tim čas; Kaj to mi-ka vas?
I-ščem spet si kra-tek čas, Kaj to mi-ka vas?
Pri-de več-nost, mi-ne čas, To naj mi-ka nas!

p

p

Ka-kor znam, si kra-tim čas; Kaj to mi-ka vas?
I-ščem spet si kra-tek čas, Kaj to mi-ka vas?
Pri-de več-nost, mi-ne čas, To naj mi-ka nas!

p

* Opomba. Pri zadnji kitici ne velja *staccato*.

58. Prememba.

1. Kdo bi zmirom tužen bil?	Pride čas, da se solzim,
To ne more biti,	Rajši pa se veselim,
Bog je pamet mi delil,	Kakor znam, si kratim čas;
Tužnost razpoditi.	Kaj to mika vas?

2. Kdo bi zmirom bil vesel? 5. Kdo bi zmirom bil domá?
 To ne more biti!
 Ko bi tudi zmirom pel,
 Žalost mora priti;
 En čas voljno potrpi,
 Preveč pa se ne solzim,
 Iščem spet si kratek čas,
 Kaj to mika vas?
3. Kdo bi zmirom vodo pil? 6. Zmirom tud' ne grem okol',
 To ne more biti!
 Zdravje lahko bi zapil,
 Znal bi oslabiti;
 Grešni svet je utonil,
 Vodo nam je pokazil,
 Torej se mi gabi včas',
 Kaj to mika vas!
4. Kdo bi zmirom vince pil? 7. Vse na zemlji se zmeni,
 To ne more biti!
 Bog je vinčice delil,
 Zdravje nam trditi;
 Če ga piješ pametno,
 Zdravje ohranilo bo;
 Jaz ga tudi pijem včas',
 Kaj to mika vas?

Dragotin Ripšelj.

59. Vprašaš, č'mu da sem Slovenka?

Andante con moto.

Češki napev.

1. Vpra-šaš, č'mu da sem Slo-ven-ka, Č'mu Sloven'c mi
 2. Vpra-šaš, č'mu slo-ven-ske gla-se Li-ra mo-ja

vsak je brat, Č'mu mi ljub Tol-min'c, Do-lenj-ka,
le do-ní, Kaj da zve-sta na vse ča-se

vsak je *f* brat, ljub Tol-min'c,
le do-ní, zve-sta na

Šta-jerc, Pri-mor'c in Hr-vač: } Ker slo-ven-ski o-če,
Bom be-se-di ma-ter-ni: }

ma-ti Me u-či-li dom moj zna-ti.

Ker slovenski oče, ma-ti, Me u-či-li dom moj zna-ti.

59. Vprašaš, č'mu da sem Slovenka?

1. Vprašaš, č'mu da sem Slovenka,
Č'mu Sloven'c mi vsak je brat,
Č'mu mi ljub Tolmin'c, Dolenjka,
Štajer'c, Primor'c in Hrvat:
Ker slovenski oče, mati
Me učili dom moj znati.
2. Vprašaš, č'mu slovenske glase
Lira moja le doni,
Kaj da zvesta na vse čase
Bom besedi materni:
Ker slovenski i. t. d.
3. Vprašaš, kaj da spevam Boga
Rad s slovensko pesnijo,
In kjer stopa moja noga,
Spremljam ga z ljubeznijo:
Ker slovenski i. t. d.

60. Barčica.

Lento.

Narodna, harm. A. Nedvěd.

Bar-či - ca po mor - ju pla - va, Dre -

ve - sa se pri - kla - nja - jo; O,

le na - prej, o, le na - prej,

Do-kler je še ve-tra kej!

60. Barčica.

<p>1. Barčica po morju plava,
Drevesa se priklanjajo;
O, le naprej, o, le naprej,
Dokler je še vetra kej!</p>	<p>3. Da nas nevarnost ne obleti,
'Zročimo se devic' Marij!
O, le naprej, o, le naprej,
Tja do srečnih krajev mej!</p>
<p>2. Barčica po morju plava,
Jadra se razpenjajo;
O, le naprej, o, le naprej,
Do brezkončnih krajev mej!</p>	<p>4. Marija sedem žalosti,
Obvaruj nas nevarnosti!
O, le naprej, o, le naprej,
Da pridemo v nebeški rej!</p>

Narodna.

61. Majnikova.

Allegretto.
mf

Poljska narodna, harm. A. Nedvěd.

1. Ko po-mlad cve-to-ča pri-de In od-kle-ne
3. Kjer si pet-je dom iz-vo-li, Tam živ-lje-nje

tem-na vra-ta, Z ra-dost-jo nas vse ob-i-de,
le-po si-je, Brat-je, to-rej zdaj o-ko-li

Do-ba nam za-si-je zla-ta: } Lju-bi maj,
Pe-sen ta naj se raz - li-je: }

kras-ni maj, Ko-nec zi-me je te-daj!

Lju-bi maj, kras-ni maj, Ko-nec zi-me je te-daj!

61. Majnikova.

1. Ko pomlad cvetoča pride
In odklene temna vrata,
Z radostjo nas vse obide,
Doba nam zasije zlata:
Ljubi maj, krasni maj,
Konec zime je tedaj!
2. Sladki čujejo glasovi
Ptičic v mladi se naravi,
Ki srcé v krasoti novi
Vabi k radostni zabavi:
Ljubi maj, krasni maj,
Konec zime je tedaj!

3. Kjer si petje dom izvoli,
Tam življenje lepo sije,
Bratje, torej zdaj okoli
Pesen ta naj se razlije:
Ljubi maj, krasni maj,
Konec zime je tedaj!

Poljska narodna, posl. I. Pintar.

62. Rožmarin.

Andantino.

Narodna, harm. M. Hubad.

p con molto espressione.

1. Ra - sti, ra - sti, rož - ma - rin, Ti de -
2. Ke - dar jaz u - mr - la bom, Ve - nec

p con molto espressione.

vi - ški drag spo - min. Rož - ma - rin i - ma svoj duh,
lep i - me - la bom, 'Z rož - ma - ri - na nem - ške - ga,

mf

ritard.

Naj bo ze-len, al' pa suh. suh, al' pa suh.
Na-gelj - na ru-de-če - ga. -ga, rde-če - ga.

pp ritard.

62. Rožmarin.

<p>1. Rasti, rasti, rožmarin,
Ti deviški drag spomin!
Rožmarin ima svoj duh,
Naj bo zelen, al' pa suh.</p> <p>2. Kedar jaz umrla bom,
Venec lep imela bom,
'Z rožmarina nemškega,
Nageljna rudečega.</p> <p>3. Bom na pare vložena,
Belo bom oblečena,
Venec bo pa lep zelen
Men' na glavo položen.</p> | <p>4. Že zvonovi mil' pojó,
Mene pa k pogreb' nesó,
V grobu počivala bom,
Več sestic imela bom.</p> <p>5. Tam koščice čakajo
Na trobento angeljsko,
Z njim iz groba vstala bom,
Šla v dolino k sodbi bom.</p> <p>6. Bo sodnik prikazal se,
Po pravici sodil vse;
Dobre d'jal na desno stran,
Hude d'jal na levo stran.</p> <p>7. Ti pa, mili Jezus, daj
Priti mi na desni kraj,
Priti mi na desni kraj,
Priti gori v sveti raj!</p> |
|---|---|

Narodna.

63. Slepec.

Andante. *Napev Klinarjev, harm. M. Hubad.*

1. Le en-krat bi vi-del, kak' soln-ce gor gre, Bi
2. Le en-krat bi vi-del viš-nje-vo ne-bo, Ze-

mf

vi-del, kje lu-na, kje zvezde bli-šće, Al' te-ma po-
le-no pla-ni-no in be-lo go-ro, Le en-krat bi

sku-ša nad ma-no si moč, Né vem nič od dne-va, ob-
vi-del ob-lak nad me-noj, Bi vpra-šal ga glas-no: Se

da-ja me noč. Le en-krat bi vi-del, kak' soln-ce gor-
jo-češ z me-noj? Le en-krat bi vi-del viš-nje-vo ne-

gre, Bi vi-del, kje lu-na, kje zvez-de bli-šće.
bó, Ze-le-no pla-ni-no in be-lo go-ro.

63. Slepec.

1. Le enkrat bi videl, kak' solnce gor gre,
Bi videl, kje luna, kje zvezde bliščé,
Al' tema poskuša nad mano si moč,
Ne vem nič od dneva, obdaja me noč.
Le enkrat i. t. d.
2. Le enkrat bi videl višnjevo nebo,
Zeleno planino in belo goro,
Le enkrat bi videl oblak nad menoj,
Bi vprašal ga glasno: Se jočeš z menoj?
Le enkrat i. t. d.
3. Le enkrat bi videl dolino in gaj,
Oh, blagor, veselje, kdor vidi tu raj.
Le enkrat bi videl, kak' cvetke cvetó,
Med drugim strup meni v prsih nesó.
Le enkrat i. t. d.
4. Le enkrat bi videl soseda oči,
Bi vprašal v očesih, kar srce taji.
Svet zá-me ni stvarjen, le grob si želim,
Le v grobu resnico in up zadobim.
Le enkrat i. t. d.

Narodna.

64. Bledi mesec.

Andantino.
con molto espressione.

F. S. Vilhar.

Ble-di me-sec, te-bi to-žim Svoj na sve-tu rev-ni stan,

K te-bi to-žen ro-ko pro-žim, I-ščem le-ka svo-jih ran.

pp Vse na sve-tu mir-no spa-va, Vse na sve-tu zdaj mol-či,

pp

p Sa-mo mo-ja sol-za pla-va, Sr-ce mo-je le je-či.

f

pp Vse na sve-tu mir-no spa-va, Vse na sve-tu zdaj mol-či,

pp

f Sa-mo mo-ja sol-za pla-va, Sr-ce mo-je le je-či.

molto ritard.

molto ritard.

64. Bledi mesec.

1. Bledi mesec, tebi tožim
Svoj na svetu revni stan,
K tebi tožen roko prožim,
Iščem leka svojih ran.
2. Vse na svetu mirno spava,
Vse na svetu zdaj molči,
Samo moja solza plava,
Srce moje le ječi.

Ferdo Rusan.

65. Studenčku.

Andante con moto.

P. Hugolin Sattner.

mf *riten.*

Stu - den-ček pod ska-lo, Ka - ko si vab-

mf *riten.*

a tempo.

ljiv, In v svo-ji pro - sto-sti Ka - ko lju-bez-

a tempo.

niv! Mi - dva sva si sta - ra Pri - ja - te - lja

že, Ker dan sem za dne-vom Ob - is-ka-val

te. Ko - zar-ček si ma-li S pi - ja - čo hlad-

nó Šum - lja - je na - pol-nil Mi vse-lej volj-

nó. A zdaj več iz - vi-ral Ne bo-deš za

mé, Več tvo-je jaz vži-val Ne bo-dem vo-

dé.
 dé, vo - dé. Po tu-jem ho - di - ti Ob-
 dé, vo - dé.

so-jen jaz sem, Ka - ko je to brid-ko, Tež-

ko ti po - vém: A jaz med spo - mi - ne Bom

svo-je slad-ké, Stu-den-ček pod ska-lo, Za-pi-sal te.

The image shows a musical score for a piano piece. It consists of two staves: a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The melody is written in the treble clef, and the accompaniment is in the bass clef. The lyrics are written below the treble staff. The piece ends with a fermata over the final note.

65. Studenčku.

1. Studenček pod skalo,
Kako si vabljev,
In v svoji prostosti
Kako ljubezniv!	4. A zdaj več izviral
Ne bodeš za mé,
Več tvoje jaz vžival
Ne bodem vodé.
2. Midva sva si stara
Prijatelja že,
Ker dan sem za dnevom
Obiskaval te.	5. Po tujem hoditi
Obsojen jaz sem,
Kako je to bridko,
Težkó ti povém:
3. Kozarček si mali
Š pijačo hladnó
Šumljaje napolnil
Mi vselej voljnó.	6. A jaz med spomine
Bom svoje sladké,
Studenček pod skalo,
Zapisal te.

A.

Nabožne pesni.

66. Češčena kraljica — Salve regina.

Andante sostenuto.

Gr. Rihar, harm. J. Aljaž.

1. Če-šče-na bo-di, o kra - lji-ca, Ne-bes in zem-lje Ti go-
 2. Če-šče-na bod', presve-ta ma-ti, O ma-ti bož-je mi-lo-

spá! Mo-goč-na, vsmi-lje-na de - vi-ca, Vsa či - sta
 sti! Ta - ko Te sme-mo i - men' - va - ti, Ker po - rod-

in brez ma-de - ža! } Ma - ri - ja, k Te - bi vbo - ge
 ni - ca bož - ja si. }

re - ve, Mi za - pu - šče - ni vpi - je - mo, Ob - jo - ka -

ni o - tro - ci E - ve V do - li - ni solz vzdi - hu - je - mo.

66. Češčena kraljica — Salve regina.

<p>1. Češčena bodi, o kraljica,
Nebes in zemlje Ti gospá!
Mogočna, vsmiljena devica,
Vsa čista in brez madeža!
Marija, k Tebi, vboge reve,
Mi zapuščeni vpijemo,
Objokani otroci Eve
V dolini solz vzdihujemo.</p>	<p>3. Češčena — naše bod' življenje!
Življenje počastimo Te,
Častito Tebi to češčenje,
Ko mater' Jezusovi gre.
Marija, k Tebi, vboge reve,
Mi zapuščeni vpijemo,
Objokani otroci Eve
V dolini solz vzdihujemo.</p>
<p>2. Češčena bod', presveta mati,
O mati božje milosti!
Tako Te smemo imen'vati,
Ker porodnica božja si.
Marija, k Tebi i. t. d.</p>	<p>4. Češčena bodi brez števila,
Velikrat naša Ti sladkost!
Češčena pomočnica mila
In upanje v naši slabost!
Marija, k Tebi i. t. d.</p>
5. Oči prijazne v nas obrni,
O sladka in dobrotljiva!
Prihodnje zlege nam odvrni,
Po smrt' pokaž' nam Jezusa!
Marija, k Tebi i. t. d.

67. Mariji.

*Andante con moto.**P. Angelik Hribar.*

f *mf*

1. Po-zdravljam Te, nebes kra - lji - ca! Po - niž-no pe-vam Tvo-jo
2. Za - to Te srč-no čem ča - sti - ti, Do - brot-no-mi-lje-na go-

f *mf*

čast; Pre-čud-na božja le-po-ti-ca, Za Je-zusom največ-ja
spa! Ve-se-lo venček po-da-ri-ti 'Z naj-lepših cvetek majni-

p *mf*

slast Si me-ni, rev-ne-mu, Ma - ri - ja! Če
ka; 'Z cvet - lic, ki sr-ce jih do - bi - lo, Po

p *mf*

f

sr-ce v tu-gi se to - pí, In če vi-har skušnjav raz-
Tvo-ji proš-nji, u-pam, bo Le-té v pre-lič-ni ven-ček

f

bi - ja, Me po - to - la - žiš, ma - ti Ti!
zvi - lo, Po - da - lo v dar Ti ra - dost - no.

67. Mariji.

1. Pozdravljam Te, nebes kraljica!
Ponižno pevam Tvojo čast;
Prečudna božja lepotica,
Za Jezusom največja slast
Ši meni, revnemu, Marija!
Če srce v tugi se topi,
In če vihar skušnjav razbija,
Me potolažiš, mati Ti!
2. Zato Te srčno čem častiti,
Dobrotno-miljena gospa!
Veselo venček podariti
'Z najlepših cvetok majnika;
'Z cvetlic, ki srce jih dobilo,
Po Tvoji prošnji, upam, bo
Le-té v prelični venček zvalo,
Podalo v dar Ti radostno.
3. Oj, sprejmi, mati, jih in vari,
Da ne konča jih greha mrz,
Zavreči, prosim, jih nikari,
Naj so zvestobe Ti dokaz,
Da služim Ti, kraljica mila,
Zvesto častim Te celi maj,
Zató Ti vedno me vodila
In boš peljala v zlati raj.

Radoslav. »Zgod. Danica.«

68. Marijina.

Narodna, harm. D. Fajgelj.

Con moto.

1. Kar le - ze in kar gre, Z me - noj pre - pe - vaj
2. Iz sr - ca vsa - ki čas Pre - pe - val bom na

vse: } Če - šče - na si Ma - ri - ja!
glas: }

68. Marijina.

1. Kar leze in kar gre,
Z menoj prepevaj vse:
Češčena si Marija!	12. Nam žalost ohladi,
V veselje spremeni:
Češčena si Marija:
2. Iz srca vsaki čas
Prepeval bom na glas:
Češčena si Marija!	13. V nebesih tam pojó
To pesen angeljsko:
Češčena si Marija!
3. Ko v jutro zazvoni,
Pozdraviti velí:
Češčena si Marija!	14. Na zemlji krog in krog
Je pesen vseh otrok:
Češčena si Marija!
4. Ko poldne spet zvoni,
Pozdravit' mi velí:
Češčena si Marija!	15. Bogu se dobro zdi,
Če srce govori:
Češčena si Marija!
5. Ko večno luč zvoni,
Se Tebi sporoči:
Češčena si Marija!	16. Bog blagoslovi nas
Za ta veseli glas:
Češčena si Marija!
6. Se svet razveselil,
Ko angelj je častil:
Češčena si Marija!	17. Zgubljeno dete ni,
Ki mater prav časti:
Češčena si Marija!
7. Človeka Bog otel,
Ko molit' je začel:
Češčena si Marija!	18. Če iščemo pomoč,
Vzdihujemo, rekóč:
Češčena si Marija!
8. Je hudemu oblast,
Zatrla Tvoja čast:
Češčena si Marija!	19. Skušnjava odbeží,
Če se lé oglasi:
Češčena si Marija!
9. Veseli Ti zato
Krist'jani pojejo:
Češčena si Marija!	20. Razveseli srce,
Tolaž v težavah je:
Češčena si Marija!
10. Naj bode star al' mlad,
Prepeva Tebi rad:
Češčena si Marija!	21. Dà, vso hudobno moč
Premagamo, rekóč:
Češčena si Marija!
11. Kdor Te za mater 'ma,
To lepo pesen zna:
Češčena si Marija!	22. In še poslednji čas
Najslajši nam bo glas:
Češčena si Marija!

23. Slovo bo lahko vzel,
Kdor je to pesen pel:
Češčena si Marija!
24. Pristopila mu bo,
Ko zadnjič 'zdihnil bo:
Češčena si Marija!
25. Bogu 'zročila ga
Lepo pozdravljena:
Češčena si Marija!
26. Kraljica milosti,
Naj Te moj duh časti:
Češčena si Marija!
27. Kedar pride smrt po me,
Tud' mene vsmili se:
Češčena si Marija!
28. Pokaži mi takrat
Telesa blažen' sad:
Češčena si Marija!
29. V nebesih Te častim
Naj s petjem angeljskim:
Češčena si Marija!
30. Ko pridem v sveti raj,
Bom pel na vekomaj:
Češčena si Marija!

Anton Martin Slomšek.

69. Sv. misijon.

Con moto.

Harm. D. Fajgelj.

p

1. Sreč-ni in zla-ti čas svet'-ga mis'-jo-na,
2. Ljudstvo, oj ljudstvo, iz-dra-mi se 'z spa-nja,

p

mf

O da smo vča-ka-li tu-di ga mi!
Dne-vi zve-li-ča-nja zdaj so za te;

mf

p

Mi-lo-sti svo-je iz več-ne-ga tro-na
Zdaj je čas tvo-je-ga ob-is-ko-va-nja,

p

cresc.

Svo - jim o - tro - kom zdaj O - če de - li.
O da b' spo - zna - lo, kaj v sre - čo ti gre!

cresc.

Du - ša kr - ščan - ska, oj zdaj se po - tru - di,
Tak' šc zdaj vsmi - lje - ni Je - zus vzdi - hu - je,

Zvo - ljen' - ga ča - sa ni - kar ne za - mu - di!
Ko si na sve - tu mis' - jon o - gle - du - je.

Opomba. Predstoječa pesen »Sv. misijon« je povzeta iz hvalevredne zbirke: »Cerkvene pesni, nabrane med slovenskim narodom, izdalo cecilijansko društvo za goriško nadškofijo«.

69. Sv. misijon.

1. Srečni in zlati čas svet'ga mis'jona,
O da smo včakali tudi ga mi!
Milosti svoje iz večnega trona
Svojim otrokom zdaj Oče deli.
Duša krščanska, oj zdaj se potrudi,
Zvoljen'ga časa nikar ne zainudi!

2. Ljudstvo, o ljudstvo, izdrami se 'z spanja,
Dnevi zveličanja zdaj so za te;
Zdaj je čas tvojega obiskovanja,
O da b' spoznali, kaj v srečo ti gre!
Tak' še zdaj vsmiljeni Jezus vzdihuje,
Ko si na svetu mis'jon ogleduje.
3. Pridite torej, vi star'ši krščanski,
Tukaj si zljajšali boste srce;
Težke dolžnosti in križi vsakdanji
Stiskajo vas in otroci skrbé.
Kaj bi storili, kako bi ravnali,
V svetem mis'jonu to boste spoznali.
4. Vi gospodarji in ve gospodinje,
Ostra na sodbi bo tudi za vas;
Brž obrnite sem svoje stopinje,
Hitro poteče ta 'zvoljeni čas.
Kako skrbeti, kak' modro hiš'vati,
Svoje — tu čujte — kako zveličati.
5. Pridi, krščanska mladina, ti tudi,
Sini in hčere in posli vi vsi;
V zanke dobit' vas svet spačen se trudi,
Bodite srčni, da vas ne vlovi.
Oh, poslušajte glas svet'ga mis'jona:
Vojska je kratka, pa večna je krona.
6. Teci k mis'jonu, zagrešena duša,
Milosti tukaj studenci tekó,
Tukaj zastarani greh se odpušča,
Glej spovednico, poklekni pred njo!
Rane skeleče se tukaj celijo,
Žalostna srca se tu ohladijo.
7. Oh, ne zamudi, krščanska dušica
Z Bogom se spraviti, dan's je tvoj čas;
Dan's se vtolažit' da božja pravica,
Jutri je lahko že sodba za nas.
Danes je lahko vse pridobljeno,
Jutri prepozno in vse zamujeno.
8. Glej, jaz sem blizu, sam Jezus nam kliče,
Danes kdor išče me, našel me bo;
Kdor se pa danes od mene pomiče,
Bode me iskal, pa našel težko.
Torej, Gospoda zdaj zvesto iščimo,
Svet'ga mis'jona kar ne zamudimo!
9. Kar pa obetamo, zvesto držimo,
Gola obljuba saj nič ne velja;
Vsmiljen'ga Boga goreče prosimo,
Da stanovitnosti milost nam da.
Oh, naj spominja in vselej nas viža,
Posihdob znam'nje mis'jonskega križa!

70. Hvala božja.

Andante.

Anton Nedvěd.

p *mf*

Ro-že di - ši - jo, le-po cve - to, Glav'-ce mo-
Pti-ce po ve-jah hva-li - jo ga, Slavč-ki ob

p *mf*

p *f*

li - jo k Bo-gu v ne-bó. } Angeljski zbo-ri Sve - to po-
me-jah kli-če - jo ga. }

p *f*

Solo. *p* *mf*

jó, Sve - to, sve - to, sve - to, Glo-ri-ja

p *mf*

Tutti. *p*

go-ri ved - no že - nó. Sve - to, sve - to,

sve - to, Glo-ri-ja go-ri ved-no že-nó. Glo-ri-ja O-

če - tu, Glo-ri - ja Si - nu! V ne - bu, na sve - tu,

sve-te-mu Du-hu, V ne-bu, na sve-tu, sve-te-mu Du-

hu! V ne - bu, na sve - tu, sve-te-mu Du - hu!

70. Hvala božja.

Rože dišijo, lepo cvetó,
 Glav'ce molijo k Bogu v nebo,
 Ptice po vejah hvalijo ga,
 Slavčki ob mejah kličejo ga.
 Angelski zbori »Sveto« pojó,

Glorija gori vedno ženó.
 Glorija Očetu,
 Glorija Sinu,
 V nebu, na svetu,
 Svetemu Duhu!

F. Strcl.

71. Prošnja.

*Lento.**Anton Nedvěd.*

p

Zo-ra ju-tra-nja na-po-či Iz ne-be-ških

p

p

vi-so-čin, Čr-na noč se tu-di lo-či

p

p

Od ze-le-nih zdaj rav-nin. Iz vi-so-ke,
Iz vi-so-ke,

p

f

be-le li-ne mi-li se za-ču-je glas,

f

p Va - bi ver - ne svo - je si - ne *f* V kras - no
 Va - bi ver - ne svo - je si - ne V kras - no

p *f*

f hi - šo bož - jo nas. O - če lju - bi nad ob -
 hi - šo bož - jo nas. O - če lju - bi nad ob -

f *p*

f la - ki, Vsli - ši na - šo proš - njo zdaj
 la - ki, Vsli - ši na - šo proš - njo zdaj

f *p* Va - ruj

p Va - ruj nas ob si - li
 Va - ruj nas ob si - li

p *f*

nas, ob si - li vsa - ki, ob

vsa-ki, Vze - mi nas, vze - mi nas v pre-le - pi raj, v pre-

le - pi raj, Vze-mi nas v pre-le - pi raj!

71. Prošnja.

<p>1. Zora jutranja napoči
Iz nebeških visočin,
Črna noč se tudi loči
Od zelenih zdaj ravnin.</p> | <p>2. Iz visoke, bele line
Mili se začuje glas,
Vabi verne svoje sine
V krasno hišo božjo nas.</p> |
|---|--|
3. Oče ljubi nad oblaki,
Vslíši našo prošnjo zdaj:
Varuj nas ob sili vsaki,
Vzemi nas v prelepi raj!

Andr. Perne.

72. Bogu.

Adagio. *Anton Nedvžd.*

Con espressione.

1. Te - be lju - bim, mo - lim, pro - sim,
2. Te - be i - ščem, kli - čem, zo - vem,

lju - bim, mo - lim, pro - sim,
i - ščem, kli - čem, zo - vem,

Te - be hva - lim,
Ti, ki ves svet

Te - be hva - lim, ob - ču - du - jem,
Ti, ki ves svet o - skr - bu - ješ,

ob - ču - du - jem.
o - skr - bu - ješ.

Te - be v greš - nem sr - cu no - sim, V prah pred Ta - bo
Ti, ki v sr - cu pes - ni - ko - vem Pes - nim kli - ti

po - kle - ku - jem: Kaj Ti je brez kon - ca bro - ja,
u - ka - zu - ješ: Kaj Ti je brez kon - ca bro - ja,

Lju - bi Bog, Lju - bi Bog, Lju - bi
Moč - ni Bog, Moč - ni Bog, Moč - ni

Bog, lju - be - zen, lju - be - zen, lju - be - zen Tvo - ja.
Bog, mo - goč - nost, mo - goč - nost, mo - goč - nost Tvo - ja.

ritard.

72. Bogu.

<p>1. Tebe ljubim, molim, prosim,
Tebe hvalim, občudujem,
Tebe v grešnem srcu nosim,
V prah pred Tabo poklekujem:
Kaj Ti je brez konca broja,
Ljubi Bog, ljubezen Tvoja.</p> | <p>2. Tebe iščem, kličem, zovem,
Ti, ki ves svet oskrbuješ,
Ti, ki v srcu pesnikovem
Pesnim kliti ukazuješ:
Kaj Ti je brez konca broja,
Močni Bog, mogočnost Tvoja.</p> |
|--|---|
3. Tebi, večno veličanstvo,
Slaboglasno pesen pojem,
Ki si vzbudil za kristjanstvo
Sebi v čast jo v srcu mojem:
Kaj Ti je brez konca broja,
Dobri Bog, dobrota Tvoja.

B. Flegerič.

Kazalo

po abecednem redu.

Štev.		Stran
49.	Ah, ni li zemljica krasna? <i>A. Foerster.</i> — <i>A. Ušeničnik.</i>	135
5.	Al' na tujem tudi. <i>G. Ipavec.</i> — <i>M. Valjavec.</i>	17
30.	Avstrija moja. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Kersnik.</i>	79
60.	Barčica po morju plava. Narodna, harm. <i>A. Nedvěd.</i>	177
50.	Beseda sladka, domovina. <i>A. Foerster.</i> — <i>A. Praprotnik.</i>	137
44.	Blagor mu, ki se spočije. <i>D. Jenko.</i> — <i>Fr. Cegnar.</i>	116
64.	Bledi mesec, tebi tožim. <i>F. S. Vilhar.</i> — <i>F. Rusan.</i>	183
14.	Bleško jezero. <i>K. Mašek.</i> — <i>K. Huber.</i>	39
33.	Bodi zdrava, domovina. <i>B. Ipavec.</i> — <i>Ž. Razlag.</i>	89
1.	Bog ohrani, Bog obvari. <i>Ž. Haydn.</i> — »Novice« 1855.	9
72.	Bogu. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>B. Flegerič.</i>	203
21.	Brambovska. <i>P. A. Hribar.</i> — <i>V. Vodnik.</i>	56
28.	Bratje, v kolo se vstopimo. <i>A. Nedvěd.</i>	76
1.	Česarska pesen. <i>Ž. Haydn.</i> — »Novice« 1855.	9
66.	Češčena bodi, o kraljica. <i>Gr. Rihar,</i> harm. <i>Ž. Aljaž.</i>	191
66.	Češčena kraljica — <i>Salve regina.</i> <i>Gr. Rihar,</i> harm. <i>Ž. Aljaž.</i>	191
19.	Danes tukaj, jutri tam. <i>Ž. Kocijančič.</i> — <i>Ž. Stritar.</i>	51
5.	Danci. <i>G. Ipavec.</i> — <i>M. Valjavec.</i>	17
8.	Dete, zatisni premile oči. <i>K. Mašek.</i> — <i>Ljudmila.</i>	22
50.	Domovina. <i>A. Foerster.</i> — <i>A. Praprotnik.</i>	137
3.	Domovina mili kraj. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>A. Praprotnik.</i>	12
33.	Domovini. <i>B. Ipavec.</i> — <i>Ž. Razlag.</i>	89
30.	Domovje moje, Avstrija. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Kersnik.</i>	79
42.	Dramilo mojih rojakov. <i>L. Belar.</i> — <i>V. Vodnik.</i>	113
23.	Glasno, glasno v širnem krogi. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>A. Funtek.</i>	61
35.	Hej, rojaki, opasujmo. <i>D. Jenko.</i> — <i>Fr. Cegnar.</i>	96
16.	Hej Slovenci, naša reč slovenska živo klije. Poljski napev.	45
70.	Hvala božja. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Strel.</i>	199
20.	Iz stolpa sem mi zvon doni. <i>G. Ipavec.</i> — <i>A. Funtek.</i>	54
43.	Jamica tiha, kotichek mirú. <i>Gr. Rihar.</i>	115
4.	Jaz vem za deželo. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Razlag.</i>	14
18.	Kaj bliska se v jasnem. <i>B. Ipavec.</i> — <i>I. Koseski.</i>	48
68.	Kar leze in kar gre. Narodna, harm. <i>D. Fajgelj.</i>	194
58.	Kdo bi zmirom tužen bil? <i>P. H. Sattner.</i> — <i>Dr. Ripšelj.</i>	173
55.	Kje dom je moj? <i>Ž. Skraup.</i>	166
10.	Kje nek' zemlja grobe krije. <i>A. Foerster.</i> — <i>S. Jenko.</i>	27
2.	Kjer je Petra cerkev prava. <i>Janez Skroup.</i>	11
27.	Kje so moje rožice. <i>G. Ipavec.</i> — <i>V. Orožen.</i>	74
11.	Ko dan se zaznava. <i>Bl. Potočnik,</i> harm. <i>A. Foerster.</i>	33
61.	Ko pomlad cvetoča pride. Poljska narodna, harm. <i>A. Nedvěd.</i>	178
42.	Kranj'c, glej, tvoja zemlja je zdrava. <i>L. Belar.</i> — <i>V. Vodnik.</i>	113

Štev.		Stran
38.	Lahko noč. Narodna. — <i>A. Slomšek.</i>	101
36.	Lastovki v slovo. <i>G. Ipavec.</i> — <i>V. Orožen.</i>	97
63.	Le enkrat bi videl. <i>Klinar,</i> harm. <i>M. Hubad.</i> — Narodna.	181
37.	Lepa naša domovina. <i>Ž. Runjanin.</i> — <i>M. Mihanovič.</i>	100
31.	Lipa zelenela je. <i>D. Jenko.</i> — <i>M. Vilhar.</i>	86
61.	Majnikova. Poljska narodna, harm. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>I. Pintar.</i>	178
67.	Mariji. <i>P. A. Hribar.</i> — <i>Radoslav.</i> »Zgod. Danica.«	193
68.	Marijina. Narodna, harm. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>A. M. Slomšek.</i>	194
3.	Mili kraj. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>A. Praprotnik.</i>	12
13.	Mi smo štirji, vsi pastirji. Narodna, harm. <i>A. Foerster.</i>	38
39.	Mladini. <i>A. Hajdrih.</i> — <i>Ž. Razlag.</i>	103
51.	Mogočno se dvigajo naše gore. <i>A. Foerster.</i>	142
32.	Moj dom. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Cimperman.</i>	87
6.	Moj dom. <i>E. Vašak.</i>	19
40.	Molitev. <i>D. Jenko.</i> — <i>S. Jenko.</i>	105
22.	Molitev za slovanski rod. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>R. Silvester.</i>	59
36.	Mrzel veter tebe žene. <i>G. Ipavec.</i> — <i>V. Orožen.</i>	97
45.	Nad zvezdami že blaga duša tvoja biva. <i>Grundman.</i>	118
47.	Na goro, na goro, na strme vrhé. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>M. Vilhar.</i>	125
44.	Na grobih. <i>D. Jenko.</i> — <i>Fr. Cegnar.</i>	116
34.	Naprej zastava Slave. <i>D. Jenko.</i> — <i>S. Jenko.</i>	92
52.	Naša zvezda. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	150
51.	Naše goré. <i>A. Foerster.</i>	142
48.	Nazaj v planinski raj. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	128
25.	Noč na nebu zvezdice prižiga. <i>Gr. Rihar.</i> — <i>L. Toman.</i>	70
46.	Oblakom. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Gr. Krek.</i>	123
39.	Od Urala do Triglava. <i>A. Hajdrih.</i> — <i>Ž. Razlag.</i>	103
46.	Oj, oblaki, kaj hitite. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Gr. Krek.</i>	123
20.	O mraku. <i>G. Ipavec.</i> — <i>A. Funtek.</i>	54
6.	O ti moj dom, ti zemlja mila. <i>E. Vašak.</i>	19
14.	Otok bleški, kinč nebeški. <i>K. Mašek.</i> — <i>K. Huber.</i>	39
2.	Papeževa himna. <i>Janez Škroup.</i>	11
13.	Pastirska. Narodna, harm. <i>A. Foerster.</i>	38
23.	Pobratimija. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>A. Funtek.</i>	61
48.	Pod trto bivam zdaj. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	128
56.	Po jezeru bliz' Triglava. <i>M. Vilhar,</i> harm. <i>M. Hubad.</i>	169
26.	Pojó, pojó zvonovi. <i>Gr. Rihar.</i>	72
19.	Popotna pesen. <i>Ž. Kocijančič.</i> — <i>Ž. Stritar.</i>	51
41.	Pozdrav. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>A. Praprotnik.</i>	108
41.	Pozdravljam te, gorenjska stran. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>A. Praprotnik.</i>	108
67.	Pozdravljam Te, nebes kraljica! <i>P. A. Hribar.</i> — <i>Radoslav.</i>	193
54.	Po zimi iz šole. <i>P. H. Sattner.</i> — » <i>Vrtec.</i> «	160
12.	Preljubo veselje, oj kje si domá. <i>A. Slomšek.</i>	36
58.	Prememba. Narodna, harm. <i>P. H. Sattner.</i> — <i>Dr. Ripšelj.</i>	173
21.	Presvetli cesar vabi nas. <i>P. A. Hribar.</i> — <i>V. Vodnik.</i>	56
8.	Pri zibeli. <i>K. Mašek.</i> — <i>Ljudmila.</i>	22
71.	Prošnja. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>A. Perne.</i>	201
62.	Rasti, rasti, rožmarin. Narodna, harm. <i>M. Hubad.</i>	180
35.	Rojakom. <i>D. Jenko.</i> — <i>Fr. Cegnar.</i>	96
70.	Rože dišijo, lepo cvetó. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Strel.</i>	199
62.	Rožmarin. Narodna, harm. <i>M. Hubad.</i>	180
10.	Samo. <i>A. Foerster.</i> — <i>S. Jenko.</i>	27
25.	Savica. <i>Gr. Rihar.</i> — <i>L. Toman.</i>	70

Štev.		Stran
63.	Slepec. Napev <i>Klinarjev</i> , harm. <i>M. Hubad.</i> — Narodna.	181
9.	Slovenec sem. <i>G. Ipavec.</i> — <i>Ž. Gomilšak.</i>	25
4.	Slovenska dežela. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Razlag.</i>	14
7.	Slovensko dekle. Narodna. — <i>Ž. Virk.</i>	21
69.	Srečni in zlati čas. Harm. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>A. M. Slomšek.</i>	196
57.	Stoji, stoji tam lipica. Narodna, harm. <i>M. Hubad.</i>	171
65.	Studenček pod skalo. <i>P. H. Sattner.</i>	185
65.	Studenčku. <i>P. H. Sattner.</i>	185
57.	Svarjenje. Narodna, harm. <i>M. Hubad.</i>	171
69.	Šv. misijon. Harm. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>A. M. Slomšek.</i>	196
32.	Tam, kjer beli so snežniki. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>Ž. Cimperman.</i>	87
17.	Tam za goro zvezda sveti. <i>G. Ipavec.</i> — <i>D. Trstenjak.</i>	47
72.	Tebe ljubim, molim, prosim. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>B. Flegerič.</i>	203
29.	Tiha luna jasno sije. <i>D. Jenko.</i>	78
40.	Ti, ki si ustvaril nas ko listja, trave. <i>D. Jenko.</i> — <i>S. Jenko.</i>	105
15.	Triglav. <i>Ž. Fleišman.</i> — <i>M. Semrajc.</i>	41
7.	Venček na glavi se. Narodna. — <i>Ž. Virk.</i>	21
53.	Veseli pastir. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	154
12.	Veselja dom. <i>A. Slomšek</i> , harm. <i>A. Foerster.</i>	36
15.	V gorenjsko oziram se. <i>Ž. Fleišman.</i> — <i>M. Semrajc.</i>	41
18.	Vojaška. <i>B. Ipavec.</i> — <i>I. Koseski.</i>	48
22.	V prahu tu vzdihujem. <i>D. Fajgelj.</i> — <i>R. Silvester.</i>	59
59.	Vprašaš, č'mu da sem Slovenka? Češki napev.	175
54.	Vse belo! Dol je bel in breg. <i>P. H. Sattner.</i> — » <i>Vrtec.</i>	160
27.	Vse mine. <i>G. Ipavec.</i> — <i>V. Orožen.</i>	74
24.	Za dom med bojni grom! <i>P. H. Sattner.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	63
53.	Zakrivljeno palico v roki. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	154
24.	Zastava že razvita je. <i>P. H. Sattner.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	63
71.	Zora jutranja napoči. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>A. Perne.</i>	201
17.	Zvezda. <i>G. Ipavec.</i> — <i>D. Trstenjak.</i>	47
52.	Zvezda mila je migljala. <i>A. Nedvěd.</i> — <i>S. Gregorčič.</i>	150
28.	Zvezna. <i>A. Nedvěd.</i>	76
11.	Zvonikarjeva. <i>Bl. Potočnik</i> , harm. <i>A. Foerster.</i>	33
26.	Žalosten glas zvonov. <i>Gr. Rihar.</i>	72

